

Fremsat den {FREMSAT} af transport- og energiministeren (Flemming Hansen)

Høringsudgave 17. januar 2007

Forslag

til

Lov om ændring af lov om CO₂-kvoter¹

(Tildeling af CO₂-kvoter for perioden 2008-2012, administrative ændringer m.v.)

§ 1

I lov nr. 493 af 9. juni 2004 om CO₂-kvoter, som ændret ved lov nr. 410 af 1. juni 2005, § 63 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, § 71 i lov nr. 431 af 6. juni 2005 og § 10 i lov nr. 571 af 9. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 18.«: »I loven er medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EF) nr. 2216/2004 af 21. december 2004 om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 280/2004/EF (EU-Tidende 2004 nr. 386, side 1). Ifølge artikel 249 i EF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. § 4, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

3. § 9 affattes således:

»§ 9. En produktionsenhed, som er omfattet af loven, må kun udlede CO₂, såfremt ministeren har meddelt produktionsenhedens driftsleder tilladelse hertil. Driftslederen skal søge om tilladelse på et ansøgningsskema anvist af ministeren.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan ministeren i særlige tilfælde beslutte, at en driftsleder, som har ansøgt om tilladelse, midlertidigt kan udlede CO₂, indtil ministeren har taget stilling til ansøgningen.

Stk. 3. Såfremt flere driftsledere søger om tilladelse efter stk. 1 for samme produktionsenhed, tildeles tilladelsen den, som ejer produktionsenheden.

¹ Denne lov implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og ændring af Rådets direktiv 96/61/EF. I loven er medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EF) nr. 2216/2004 af 21. december 2004 om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 280/2004/EF. Ifølge artikel 249 i EF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Stk. 4. Ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde følgende:

- 1) Oplysninger til identifikation af produktionsenheden, dennes ejer og driftsleder.
- 2) Oplysninger om påregnede aktiviteter, forventet udledning af CO₂ fra produktionsenhedens enkelte anlæg samt kilder til udledningen.
- 3) En plan der redegør for, hvordan driftslederen vil overvåge udledningen af CO₂, jf. § 28, stk. 3 og 4.

Stk. 5. Driftslederen for produktionsenheder, der udelukkende anvender biomasse som brændsel, har ikke pligt til at udarbejde en plan for overvågning af CO₂-udledningen, jf. stk. 4, nr.3.«

4. I § 13, *stk. 1*, indsættes efter »for hvilken den er tildelt«: »jf. dog stk. 6«.

5. I § 13, *stk. 3*, ændres »anviser kvoten til annullering« til: »returnerer kvoten«.

6. § 13, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Efter den 30. april i det første år i en ny periode annullerer miljøministeren kvoter på registerets konti tildelt for den foregående periode, som ikke er returneret, jf. stk. 3, og erstatter disse med et tilsvarende antal kvoter med gyldighed for den aktuelle periode, jf. dog stk. 5. Miljøministeren underretter kontohaveren herom.«

7. I § 13 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Driftsledere, som pålægges afgiftsbetaling efter § 31 som følge af manglende eller utilstrækkelig returnering af kvoter pr. 30. april 2008, kan efter denne dato anvende kvoter tildelt for 2. periode til dækning af udledninger i 1. periode, jf. § 26, stk. 2.«

8. Overskrifterne til *kapitel 4* og §§ 15-20 med tekstoverskrifter affattes således:

»Fastsættelse og tildeling af kvoter

Den samlede kvote for 2. periode

§ 15. For 2. periode, fra den 1. januar 2008 til den 31. december 2012, fastsættes det samlede antal kvoter til tildeling til driftslederne til udledning af CO₂ til i alt 122,5 mio. kvoter.

Stk. 2. Såfremt det samlede antal kvoter i stk. 1 overstiger det antal kvoter, som efter denne lov skal tildeles driftsledere, kan den overskydende kvotemængde sælges som angivet i § 21. Ministeren kan dog højst sælges 12,25 mio. kvoter fra 2. periode.

Stk. 3. Til nye produktionsenheder, dvs. produktionsenheder, der idriftsættes efter den 1. januar 2007, og til ikke kendte uforudsete krav efter §§ 17 og 18 afsættes 2,5 mio. af kvoterne i stk. 1.

Stk. 4. Kvoterne tildeles af transport- og energiministeren efter §§ 17-20 a til driftsledere, som opfylder § 20, stk. 2.

Stk. 5. Kvoterne til nye produktionsenheder efter stk. 3 tildeles fra den 1. i måneden efter at driftslederen har meddelt, at den nye produktionsenhed er sat i drift, og tildeles i resten af perioden, såfremt puljen i stk. 3 giver mulighed herfor ved 1. tildeling, og betingelserne for kvotetildeling i øvrigt er opfyldt.

Basisår for tildeling i 2. periode

§ 16. Kvotetildelingen efter § 17 sker på grundlag af den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion i basisårene, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Ved basisårene forstås perioden fra den 1. januar 1998 til den 31. december 2004.

Stk. 3. Hvis en produktionsenhed ikke har været i drift i alle basisårene, anvendes driftsperioden inden for basisårene som basisår

Stk. 4. Hvis CO₂-udledningen i 2004 er større end den gennemsnitlige CO₂-udledning i basisårene jf. stk. 2 og 3, benyttes 2004 som basisår.

Stk. 5. Produktionsenheder eller dele heraf, som nævnt i § 18, stk. 1, og § 19, stk. 1, og som er sat i drift efter den 1. januar 2004, indgår ikke i beregningen af den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktionen i basisårene, jf. stk. 1.

Stk. 6. Afgørelse af, hvilket datagrundlag for den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning, el- og varmeproduktion, der skal anvendes ved beregning af kvotetildelingen for en produktionsenhed, træffes af ministeren, såfremt der ikke kan opnås enighed med driftslederen om datagrundlaget.

Stk. 7. Brændselsforbruget til varmeproduktion, jf. § 17, for kraft-varme-anlæg beregnes som den nyttiggjorte varmeproduktion delt med en varmekoefficiensgrad på 125 pct. og for kedelanlæg som hele brændselsforbruget. Ved beregning af brændsels CO₂-indhold benyttes udledningsfaktorerne i bilag 1.

Tildeling i 2. periode til produktionsenheder, som er sat i drift inden den 1. april 2004

§ 17. For el- og varmeproducerende produktionsenheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, som primært har til formål at sælge el eller varme til de kollektive net, tildeles for 2. periode 1,947 kvoter for hver MWh fossil elproduktion, der i gennemsnit om året i basisårene netto blev produceret på enheden, samt 4,35 kvote for hver ton CO₂, der i gennemsnit om året i basisårene blev udledt fra brændsler anvendt til varmeproduktion, jf. dog § 18.

Stk. 2. For alle øvrige produktionsenheder omfattede, jf. §§ 5-8, tildeles for 2. periode 4,35 kvoter for hver ton CO₂, der i gennemsnit om året i basisårene blev udledt fra produktionsenhedens brændselsrelaterede CO₂-udledninger og 4,9 kvoter for hver ton CO₂, der i gennemsnit om året i basisårene blev udledt fra produktionsenhedens procesudledning, jf. dog § 18.

Stk. 3. Hvis produktionsenheden dokumenterer, at den faktiske udledning af CO₂ i driftsperioden inden for basisårene, jf. § 16, stk. 3, er markant lavere på grund af reduceret produktion i forhold til forventet normal produktion, kan ministeren beslutte, at kvotetildelingen sker efter § 18. Hvis den reducerede produktion skyldes kommercielle eller markedsmæssige forhold, finder bestemmelsen ikke anvendelse.

§ 18. For en produktionsenhed, som er sat i drift i perioden 2. januar 2004 til den 31. marts 2004 eller som i denne periode har foretaget en væsentlig udvidelse, tildeles for 2. periode kvoter som angivet i stk. 2-5.

Stk. 2. Alle produktionsenheder, bortset fra enhederne i stk. 3-5, tildeles 0,87 kvote årligt for hver ton CO₂ af den beregnede brændselsrelaterede CO₂-udledning i 2004 samt 0,98 kvote årligt for hver ton CO₂ af den beregnede procesrelaterede CO₂-udledning i 2004. Beregningen sker på grundlag af produktionsenhedens faktiske CO₂-udledning i 2004 omregnet til udledningen for et helt driftsår.

Stk. 3. Energiproducerende anlæg i industrien m.v., som er omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, tildeles 459 kvoter årligt pr. installeret MW indfyret fossil kapacitet. Hvis kvotetildelingen er højere efter tildelingsprincipperne i stk. 2, sker kvotetildelingen efter principperne i stk. 2.

Stk. 4. Produktionsenheder, som nævnt i § 6, nr. 2, tildeles årligt i 2. periode 131 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton støbt gods pr. time. Hvis kvotetildelingen er højere efter tildelingsprincipperne i stk. 2, sker kvotetildelingen efter principperne i stk. 2.

Stk. 5. Produktionsenheder, som nævnt i § 7, nr. 3, tildeles årligt 38 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton brændt gods pr. dag. Hvis kvotetildelingen er højere efter tildelingsprincipperne i stk. 2, sker kvotetildelingen efter principperne i stk. 2.

Tildeling i 2. periode til produktionsenheder, som sættes i drift efter den 31. marts 2004

§ 19. Produktionsenheder, der sættes i drift efter den 31. marts 2004, tildeles kvoter efter stk. 3-7. Det samme gælder for større udvidelser af produktionskapaciteten på eksisterende produktionsenheder, der sættes i drift efter den 31. marts 2004, og for produktionsanlæg, der er idriftsat før den 31. marts 2004, men først opfylder kravene til at være omfattet af loven efter denne dato. Tildeling af kvoter efter denne bestemmelse er betinget af, at de anlæg, der indgår i produktionsenheden, ikke tidligere har været en del af en produktionsenhed, der fortsat omfattes af kvotedirektivet.

Stk. 2. Ved en større udvidelse i stk. 1 forstås:

- 1) For produktionsenheder omfattet af stk. 3 og 6 en udvidelse af kapaciteten på mindst 10 MW indfyret effekt eller en forøgelse af den indfyrede kapacitet med mindst 20 pct. i forbindelse med etablering af kraft-varme-produktion.
- 2) For produktionsenheder omfattet af stk. 5 en udvidelse på mere end 10 pct. af den installerede produktionskapacitet før udvidelsen.

Stk. 3. Driftsledere for elproducerende produktionsenheder, der ikke er omfattet af stk. 6, tildeles 1191 kvoter pr. MW installeret fossil elproduktionskapacitet pr. år, enheden er i drift. Der tildeles yderligere 305 kvoter pr. MW installeret fossil varmeproduktionskapacitet pr. år, enheden er i drift, forudsat at varmen ikke helt eller delvist anvendes i de tunge processer, jf. stk. 5. Ved kraft-varme-producerende enheder beregnes elkapaciteten ved fuld varmeproduktion. Tildelingen af kvoter er betinget af, at den tekniske enhed, hvis idriftsættelse udløser kvotetildelingen vil være i drift mindst 3.000 fuldlasttimer årligt. Opfyldes kravet om 3.000 årlige fuldlasttimer ikke, kan ministeren kræve, at driftslederen tilbageleverer tildelte kvoter. Ministeren kan som betingelse for kvotetildelingen fastsætte nærmere krav til dokumentationen af driftstiden.

Stk. 4. En varmeproducerende produktionsenhed, som er sat i drift efter den 31. marts 2004 og ikke producerer el, tildeles ikke kvoter for 2. periode.

Stk. 5. En produktionsenhed med aktiviteter, der er omfattet af bilaget om tung proces i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, tildeles kvoter ud fra de nøgletal, der angives i bilag 2 til denne lov. Nye produktionsenheder med aktiviteter, der efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter afgiftsmæssigt regnes som tung proces, for hvilke der ikke er et nøgletal i denne lovs bilag 2, tildeles til de tunge processer 178 kvoter pr. installeret MW varmekapacitet pr. år, enheden er i drift.

Stk. 6. En energiproducerende produktionsenhed på en offshorevirksomhed, tildeles 2975 kvoter pr. MW akseffekt pr. år, enheden er i drift.

Stk. 7. Kvotetildeling efter stk. 5 og 6 er betinget af, at produktionsenheden helt eller delvist anvender et fossilt brændsel, for hvis udledning driftslederen skal returnere kvoter efter § 26. Såfremt der kun delvis anvendes fossilt brændsel, reduceres kvotetildelingen forholdsmæssigt.

Kvotetildelingen

§ 20. Produktionsenhedens samlede kvote efter §§ 17 og 18 for perioden 2008-2012 tildeles driftslederen af ministeren med 20 pct. i hvert af årene. Kvoter tildelt efter § 19 tildeles forholdsmæssigt hvert år.

Stk. 2. Tildeling af den årlige kvote er betinget af, at driftslederen er i besiddelse af en gyldig udledningstilladelse efter § 10, jf. dog § 9, stk. 2, at produktionsenheden har en reel produktion ved starten af det år, kvoten tildeles for, og at de oplysninger af betydning for kvotetildelingen, som driftslederen har meddelt, er korrekte.

Stk. 3. Såfremt en driftsleder ikke har opfyldt sin forpligtelse til at returnere kvoter efter § 26, stk. 2, fradrages den skyldige mængde kvoter inden førstkommende kvotetildeling til driftslederen.

Stk. 4. Såfremt kvotetildelingen er baseret på urigtige data eller oplysninger, kan der ske en justering af kvotetildelingen i følgende år.

Stk. 5. Ministeren kan beslutte, at en driftsleder, der er tildelt kvoter på baggrund af urigtige data eller oplysninger, eller uden at betingelserne i denne lov herfor i øvrigt er opfyldt, skal tilbagelevere kvoter svarende til de uretmæssigt modtagne.

Stk. 6. Tildelingen af kvoter til driftslederen sker ved, at ministeren hvert år underretter miljøministeren om, at et nærmere angivet antal kvoter senest den 28. februar i tildelingsåret skal indsættes på de respektive driftslederes konti i registret. Miljøministeren underretter den enkelte driftsleder om tildelingen.«

9. Efter § 20 indsættes før tekstoverskriften ”Salg af kvoter”:

»Ophør af produktion

§ 20 a. Driftslederen er forpligtet til at oplyse ministeren om produktionsenhedens ophør af reel produktion.

Stk. 2. Hvis produktionsenheden genoptager produktion senest den 31. december i ophørsåret, beholdes retten til kvotetildeling efter de hidtidige principper.

Stk. 3. Hvis produktionsenheden genoptager produktionen efter den 31. december i ophørsåret, tildeles kvoter efter § 19, stk. 2-9.«

10. § 21, stk. 2 ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

11. I § 21 a indsættes som *stk. 10* og *11*:

»*Stk. 10.* Miljøministeren kan fastsætte regler for udstedelse af JI-kreditter for projekter udført i Danmark, herunder regler for fremgangsmåden, betingelser og tidspunkt for udstedelsen.

Stk. 11. Miljøministeren kan fastsætte regler, der begrænser adgangen til at overføre CDM- og JI-kreditter fra en periode til næste periode og regler om, at visse kreditter mister deres gyldighed og annulleres ved udgangen af en periode.«

12. § 22 med tekstoverskrift ophæves.

13. § 24, *stk. 1*, affattes således:

»Miljøministeren etablerer et elektronisk register, som skal indeholde oplysninger om tildeling, beholdning, overdragelse, annullering og returnering af kvoter, CDM- og JI-kreditter efter denne lov.«

14. I § 24, *stk. 3*, ændres »anvisning af kvoter til annullering« til: »returnering af kvoter«.

15. I § 25 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Miljøministeren kan fastsætte regler om afvisning af at indsætte visse kreditter på visse konti.«

16. I § 26, *stk. 1*, ændres »anvise et antal kvoter til annullering« til: »returnere et antal kvoter«.

17. I § 26, *stk. 2*, ændres »anvist et tilstrækkeligt antal kvoter til annullering« til: »returneret et tilstrækkeligt antal kvoter«.

18. I § 26, *stk. 2*, ændres »anvise kvoter til annullering« til: »returnere kvoter«.

19. I § 26 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Til opfyldelse af forpligtelsen til returnering af kvoter eller kreditter efter § 26, stk. 1 og 2 kan en driftsleder i 2. periode anvende CDM- og JI-kreditter, jf. § 26 a, stk. 1, svarende til 7,10 pct. af de tildelte kvoter til produktionsenheden. For driftsledere for kraft- og kraft-varme-produktionsenheder, som primært har til formål at sælge el til de kollektive net, er grænsen for anvendelse af kreditter dog 32,30 pct. af de kvoter, som i perioden er tildelt til produktionsenheden til fossil elproduktion efter §§ 17, stk. 1, og 19.

Stk. 4. Foreligger rapportering eller fastsættelse efter § 30, stk. 1-3 af det foregående års udledning ikke den 30. april, returnerer driftslederen et antal kvoter eller kreditter svarende til en foreløbig udmelding fastsat af ministeren. Når den endelige fastsættelse af udledning foreligger, justeres pligten til at returnere kvoter eller kreditter i overensstemmelse hermed ved det følgende års kvotereturnering.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 5 og 6.

20. I § 26, stk. 3, der bliver stk. 5, ændres »anvist« til: »returneret«.

21. § 26 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1 gives, medmindre dette skønnes at være i strid med stk. 3 eller 4, den fastsatte grænse for anvendelse af kreditter i § 26, stk. 3, dansk lovgivning i øvrigt, EU-retten eller internationale forpligtelser.«

22. § 26 a, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

23. I § 30 indsættes efter stk. 2, som nyt stykke:

»Stk. 3. Såfremt en driftsleder ikke rapporterer efter stk. 1, kan ministeren fastsætte produktionsenhedens CO₂-udledning. Ministerens fastsættelse af udledningen har samme retsvirkning, som en verificeret rapportering efter stk. 1. Omkostningerne i forbindelse med fastsættelsen, herunder omkostninger til evt. sagkyndig bistand, påhviler driftslederen.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

24. § 30, stk. 3, som bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Har en driftsleder ikke foretaget verificeret rapportering efter stk. 1-3, kan denne ikke afhænde kvoter gennem registeret, jf. § 24, før den verificerede rapportering er foretaget efter stk. 1 eller en endelig udledning er fastsat af ministeren efter stk. 3.«

25. I § 30, stk. 5, som bliver stk. 6, udgår: »senest den 20. april hvert år«.

26. I § 31, stk. 1, ændres »anvisning af kvoter eller kreditter til annullering« til: »returnering af kvoter eller kreditter«.

27. § 34, stk. 3, affattes således, og stk. 7 ophæves:

»Stk. 3. Følgende afgørelser kan ikke indbringes for Energiklagenævnet:

- 1) Ministerens afgørelser efter § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1, nr. 2 og 3.
- 2) Ministerens afgørelser efter kapitel 4 vedrørende det antal kvoter, som tildeles de enkelte driftsledere, bortset fra afgørelser vedrørende datagrundlaget truffet efter § 16, stk. 6.
- 3) Ministerens afgørelser efter § 30, stk. 3, om fastsættelse af en produktionsenheds udledning.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 7.

28. I § 36, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) overtræder forpligtelsen til at tilbagelevere kvoter efter § 20, *stk. 5*.«

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

29. Lovens bilag 1 og 2 ophæves. I stedet indsættes bilag 1 og 2 som affattet nedenfor.

§ 2

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af transport- og energiministeren. Ministeren kan fastsætte, at dele af loven træder i kraft før andre dele af loven.

Stk. 2. § 1, nr. 28, finder anvendelse på overtrædelser begået efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Stk. 1. Dispensation meddelt efter den ophævede § 4, *stk. 2*, i lov nr. 493 af 9. juni 2004 om CO₂-kvoter som ændret ved lov nr. 410 af 1. juni 2005 til produktionsenheder, hvis fossile brændselsforbrug udgør mindre end 1 pct. af det samlede brændselsforbrug, opretholdes efter lovens ikrafttræden. Dispensationen bortfalder dog såfremt produktionsenheden i et kalenderår anvender mere end 1 pct. fossilt brændsel.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund.

Med lov nr. 493 af 9. juni 2004 om CO₂-kvoter (herefter kvoteloven) blev indført CO₂-kvoteregulering af en række danske virksomheder inden for el- og varmeproduktion, olieraffineri, metal-, mineral-, glas-, papirmasse- og papirindustri m.m. Loven implementerede Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (herefter kvotedirektivet). Kvoteloven er endvidere et led i regeringens klimastrategi, som bygger på den grundholdning, at både nationale og internationale muligheder bør udnyttes for at sikre, at klimainsatsen giver den størst mulige miljøgevinst på den mest omkostningseffektive måde.

Kvotehandelsystemets 1. periode startede den 1. januar 2005. Virksomhederne under ordningen modtager hvert år gratis kvoter i henhold til en national allokeringssplan, der skal godkendes af Europa-Kommissionen forud for hver af de perioder, som kvotedirektivet er baseret på. I Danmark er det miljøministeren, der har ansvaret for udarbejdelsen af allokeringssplanen. Kvoteordningen pålægger de omfattede virksomheder én gang årligt at returnere kvoter svarende til deres udledning af CO₂. Hermed sikrer kvoteordningen, at der bliver et samlet loft for CO₂-udledningen. Omsætteligheden af kvoterne sikrer, at loftet overholdes billigst muligt.

Nærværende lovforslag implementerer kvotetildelingen i den Nationale Allokeringssplan for Danmark for perioden 2008-12.

I tillæg til de kvoter, som udstedes gratis i medfør af kvoteloven, blev der med ændringen af kvoteloven ved lov nr. 410 af 1. juni 2005 skabt mulighed for anvendelse af JI- og CDM-kreditter i kvoteordningen. Lov nr. 410 implementerede Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004 om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmekanismer (linking-direktivet). Dog implementerede lov nr. 410 ikke linking-direktivets krævede loft for anvendelse af kreditter. Dette sker med nærværende lovforslag.

De internationale klimaforpligtelser

Kvotedirektivet indgår som et vigtigt fælles virkemiddel til at reducere udledningerne af drivhusgasser i Det Europæiske Fællesskab, herunder opfyldelse af Fællesskabs klimaforpligtelser i forhold til Kyotoprotokollen. Folketinget vedtog Danmarks ratifikation af Kyotoprotokollen ved Folketingsbeslutning af 16. maj 2002.

Kyotoprotokollen fastlægger konkrete reduktionsforpligtelser for drivhusgasser for industrilandene. Fællesskabet er under Kyotoprotokollen forpligtet til at opnå en reduktion på 8 pct. i udledningen af drivhusgasser i perioden 2008-2012 i forhold til 1990-niveauet. EU's byrdefordelingsaftale fra 1998 fastlægger fordelingen af EU's samlede mål på 8 pct. mellem medlemslandene. Som følge af denne aftale har Danmark en forpligtelse til at reducere den gennemsnitlige årlige udledning af drivhusgasser i perioden 2008-12 med 21 pct. i forhold til basisåret 1990.

Kvotedirektivet fastslår, at medlemslandene i de nationale allokeringssplaner for perioden 2008-12 skal fastlægge hvordan klimamålsætningen for denne periode opfyldes. Med "National allokeringssplan for Danmark i perioden 2008-12" er rammerne for indsatsen til opfyldelse af det danske klimamål fastlagt. Allokeringssplanen er [xx.xx.2007] sendt til Europa-Kommissionen. Lovforslagets bestemmelser om kvotetildelingen kan først endeligt træde i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Kommissionens vurdering af de første 10 allokeringssplaner

Kommissionen offentliggjorde den 29. november 2006 sin afgørelse vedr. de første ti allokeringssplaner for 2008-12. Af disse ti blev kun en – den engelske allokeringssplan – godkendt. Sammen med EU Kommissio-

nens afgørelser offentliggjorde Kommissionen en kommunikation (COM(2006) 725 final), som bl.a. beskriver, hvordan medlemsstaterne kan beregne den maksimale kvotetildeling og det maksimale loft for de kvoteomfattede anlægs brug af JI/CDM kreditter, som vil kunne godkendes af EU Kommissionen. Forslagene til kvotetildeling og loft i den danske allokeringsplan og i dette lovforslag er afstemt i forhold til Kommissionens afgørelser af 29. november 2006

Opfyldelse af klimaforpligtelsen under Kyoto-protokollen

Danmarks klimaforpligtelse i perioden 2008-12 er en udledning på maksimalt 54,8 mio. ton drivhusækvivalenter. Regeringen har dog stillet krav om, at Danmark bør modtage en kompensation for den meget lave udledning i basisåret 1990 jfr. senere afsnit.

Til brug for allokeringsplanen er udarbejdet en fremskrivning af klimagas-udledningen i 2008-12. Fremskrivningen inddrager forventningerne til økonomisk udvikling samt vedtagne beslutninger og virkemidler. Ifølge fremskrivningen er den forventede samlede udledning på 67,8 mio. ton drivhusgasser årligt i perioden 2008-12. Heraf er 29,7 mio. ton årligt omfattet af kvotereguleringen. Sammenholdes dette med Danmarks målsætning på 54,8 mio. ton, er der behov for virkemidler, der samlet kan lukke en manko på 13 mio. ton drivhusgasser årligt. Staten vil sørge for reduktioner svarende til 7,8 mio. ton CO₂, mens de resterende 5,2 mio. ton vil blive dækket ved reduktion af virksomhedernes kvotetildeling. Virkemidlerne gennemgås i det følgende.

Lukning af mankoen	CO ₂ -ækvivalenter mio. ton årligt
Manko	13,0
Reduktion af kvotetildelingen til de omfattede	-5,2
Nye hjemlige tiltag	-1,3
Statslige køb af JI- og CDM-kreditter	-3,2
CO ₂ -optag i jord og skov	-2,3
Kompensation for basisår	-1,0
Manko efter virkemidler	0

Reduktion af CO₂-kvotetildelingen til kvoteomfattede virksomheder

Den samlede kvote for 2008-12 fastsættes til et niveau, der er 5,2 mio. ton lavere end den ovenfor beskrevne forventede udledning. Kvotevirksomhedernes bidrag til lukning af klima-mankoen bliver således 5,2 mio. ton. Det samlede antal gratiskvoter bliver hermed 24,5 mio. Til sammenligning var det samlede årlige antal kvoter i første kvotehandelsperiode fra 2005 til 2007 på 33,5 mio., heraf blev 31,8 tildelt gratis til virksomhederne.

Nationale tiltag til reduktion af klimagasudledningen

Regeringen planlægger at igangsætte en række nye, omkostningseffektive hjemlige tiltag uden for de kvoteregulerede sektorer, svarende til en årlig reduktion på 1,3 mio. ton. De konkrete initiativer fastlægges i forbindelse med opfølgningen på regeringens energistrategi - Energi 2025.

Statens køb af JI/CDM kreditter

Regeringen har allerede i perioden 2003-07 afsat 930 mio. kr. til indkøb af ca. 3,2 mio. CO₂-kreditter årligt fra Joint Implementation (JI) og Clean Development Mechanism (CDM) klimaprojekter til brug i perioden 2008-12. Herudover er der i 2008-9 afsat 200 mio. kr. til indkøb af kreditter til delvis dækning af evt. tabt basisår og usikkerhed i fremskrivning, hvilket vil give yderligere

ca. 0,3 mio. tons årligt i 2008-12. Yderligere 450 mio. kr. vil blive afsat på en reserve på finansloven til dækning af udgifter som følge af, at basisårskompensation ikke opnås.

CO₂-optag i jorder og skove

Rejsning af nye skovarealer siden 1990 og skovrydning siden 1990 skal obligatorisk medregnes ifølge Kyotoprotokollens artikel 3.3. Det er derudover muligt at tilvælge indregning af CO₂-optag og udledning fra landbrugsjorder og skove, som eksisterede i 1990 jfr. artikel 3.4. i Kyotoprotokollen. Det blev i foråret 2006 besluttet at indregne CO₂-optagelsen i landbrugsjorder og skove i det danske klimaregnskab. Beslutningen blev meddelt Europa-Kommissionen den 3.marts.2006. Nettooptaget i jorder og skove forventes med usikkerhed at give 2,3 mio. ton CO₂ årligt i perioden 2008-12.

Basisårskompensation

Danmarks synspunkt er fortsat, at Danmark bør kompenseres for exceptionelt høj elimport i basisåret 1990, og en afklaring i EU på dette basisårsproblem afventes. Regeringen har i denne sammenhæng besluttet, at udfaldet af basisårssagen ikke vil influere på kvotetildelingen til de kvoteomfattede virksomheder i 2008-12. Allokeringsplanen er udarbejdet på basis af ukorrigerede tal, og på en sådan måde, at det siden vil være muligt at indpasse den forventede kompensation. Kvotetildelingen efter denne lov vil således ikke blive påvirket af udfaldet af basisårssagen.

Andre elementer i allokeringsplanen

Regeringen ønsker at styrke danske virksomheders muligheder for indkøb af JI/CDM-kreditter. Derfor oprettes en faciliterende enhed, hvor den JI/CDM ekspertise der er opbygget siden 2003 i Miljøministeriet og Udenrigsministeriet stilles til rådighed for virksomhederne.

Kvotedirektivet stiller krav om, at der fastlægges et loft for virksomhedernes anvendelse af JI- og CDM-kreditter under kvoteordningen. Loftet fastsættes til et gennemsnit på 19 pct. af de tildelte kvoter. Elproducenter får et højere loft end de øvrige omfattede jfr. senere afsnit.

2. Lovforslagets indhold.

Lovforslaget hovedelementer

Lovforslaget fastlægger den samlede kvotetildeling i 2008-12, kvoternes fordeling på produktionsenheder, pulje til nye virksomheder samt loft for anvendelse af kreditter. Herudover fastlægger lovforslaget en række administrative ændringer og forenklinger som følge af erfaringerne med kvotesystemet fra 1. periode 2005-07.

Den samlede kvotetildeling og dens fordeling på virksomheder

Lovforslaget fastsætter en samlet kvote på 24,5 mio. årlige kvoter i perioden 2008-12. Kvoterne foreslås fordelt på sektorer som i tabellen nedenfor. Det foreslås, at der tildeles samme antal kvoter hvert af de 5 år i perioden. Dette giver virksomhederne en betydelig fleksibilitet, idet de vil være i besiddelse af to års kvote-tildelinger, før der skal returneres kvoter første gang.

Sektor	Årlig kvotetildeling i mio. kvoter
El- og fjernvarmeproduktion	15,8
Industri inkl. offshore	8,2
Pulje til nye virksomheder*	0,5
Total kvotetildeling	24,5

* Puljen administreres som en samlet pulje på 2,5 mio. kvoter for 2008-12.

Gratiskvoter til eksisterende virksomheder

Kvotedirektivet fastsætter, at mindst 90 pct. af kvoterne skal tildeles gratis fra og med 2. kvotehandelsperiode 2008-12. Da kvoterne har en økonomisk værdi, repræsenterer den gratis kvotetildeling et statstilskud.

Samtidigt har erfaringerne fra 1. kvotehandelsperiode 2005-07 vist, at visse virksomheder i et vist omfang indregner kvoternes værdi i deres salgspriser – uanset den betydelige gratistildeling af kvoter. Dette har været særlig udtalt for elproducenterne i Europa, hvor kvoteprisen i betydeligt omfang, på grund af elmarkedets funktionsmåde, er blevet indregnet i elpris-buddene fra de elværker, der sætter elprisen. Dette har betydet stigende elpriser og dermed stigende indtægt for de europæiske elproducenter. Hermed har elproducenterne – især på grund af den gratis kvotetildeling – netto haft overskud på kvotesystemet. Andre virksomheder kan også i et vist omfang sende kvoteregningen videre til forbrugerne. Men her begrænses mulighederne dog for en del virksomheder bl.a. af konkurrence fra virksomheder uden for EU. Endvidere bliver øvrige virksomheder belastet af kvoterelaterede elprisstigninger, hvor elproducenter begunstiges heraf.

Den foreslåede fordeling af kvoter på de kvoteomfattede virksomheder afspejler de forskellige økonomiske virkninger af kvoterne på de forskellige sektorer. Den kvoteomfattede industri inkl. offshore tildeles kvoter der gennemsnitligt svarer til ca. 90 pct. af deres historiske CO₂-udledning. Tildelingen til de brændselsrelaterede udledninger er lidt lavere (87 pct.) end tildelingen til procesemissionerne i denne sektor, da procesemissionerne er sværere at reducere. Varmeproducenter tildeles kvoter som industrien 87 pct. af deres historiske CO₂-udledning. Elproducenter tildeles gennemsnitligt ca. 57 pct. af deres historiske CO₂-udledninger.

Pulje til nye virksomheder

Der foreslås, i lighed med 1. kvotehandelsperiode, oprettet en pulje af gratiskvoter til produktionsudvidelser i både nye og eksisterende virksomheder. Disse gratiskvoter udgør et økonomisk incitament til at etablere ny produktion. Puljen foreslås oprettet, uanset at den i et vist omfang modvirker det miljøøkonomisk korrekte incitament ved investeringsbeslutninger. Når det alligevel foreslås at give kvoter til nye virksomheder og udvidelser af eksisterende virksomheder, skyldes det primært hensynet til lokalisering af nye virksomheder og dermed arbejdspladser. Alle andre EU-medlemslande har reserveret puljer til nye virksomheder og produktionsudvidelser. Endvidere konkurrerer nogle produktionsenheder i EU med produktionsenheder uden for EU, som ikke er omfattet af kvoteregulering. Puljen til nye virksomheder og produktionsudvidelser fastsættes til i alt 2,5 mio. kvoter svarende til en pulje på i gennemsnit 0,5 mio. CO₂-kvoter. Puljen administreres efter ”først til mølle”- princippet. I 1. kvotehandelsperiode var der en pulje på 1,0 mio. kvoter årligt til ny produktion. Dette har erfaringsmæssig vist sig at være i overkanten.

Salg eller auktion af statslige kvoter

Kvotedirektivet giver mulighed for, at medlemsstaterne kan sælge eller auktionere op til 10 pct. af det totale antal kvoter. I lyset af Danmarks store reduktionsbyrde er det af hensyn til de kvoteomfattede virksomheders konkurrenceevne besluttet ikke at afsætte en pulje til auktionering i perioden 2008-12. Dog kan eventuelle overskydende kvoter i puljen til nye virksomheder sælges efter udløbet af perioden. Endvidere åbner lovforslaget mulighed for, at kvoter der tilbageleveres fra lukkede virksomheder kan sælges.

Loft over virksomhedernes anvendelse af JI- og CDM-kreditter

Linkingdirektivet kræver, at der fastsættes et loft over de kvotebelagte virksomheders anvendelse af CO₂-kreditter fra klimaprojekter i udlandet. Det vurderes på den ene side hensigtsmæssigt, at loftet fastsættes så højt, at virksomhederne får maksimal mulighed for selv at vælge mellem egne reduktioner i drivhusgasudledningen, køb af CO₂-kvoter eller køb af kreditter. På den anden side skal anvendelsen af kreditter ifølge Kyoto-protokollen være supplementært i forhold til hjemlige tiltag til begrænsning af udledningen med drivhusgasser. Kommissionen har i sin vurdering af de første 10 allokeringerplaner lagt vægt på, at loftet ikke sættes for højt. For medlemsstater der har foreslået et loft højere end 10 %, har Kommissionen foretaget en standardiseret vurdering på baggrund af den påkrævede nationale indsats i forhold til supplementaritetsprincippet.

Loftet foreslås på denne baggrund fastsat til gennemsnitligt ca. 19 pct. af den samlede kvotetildeling. Det vurderes, at loftet vil være det højest mulige under hensyntagen til Kommissionens praksis for godkendelse af allokeringerplaner.

Da elproducenterne får relativt set færre gratiskvoter, fastsættes deres loft højere (ca. 32 pct.) end for alle andre (ca. 7 pct.). Loftet svarer til at de omfattede produktionsenheder i gennemsnit kan dække ca. 89 pct. af

deres kvotekøbsbehov i 2008-12 med køb af kreditter. For at gøre loftet så ensartet og retfærdigt som muligt udregnes dette med 2 decimaler, jf. lovforslaget § 1 nr. 19.

Virksomheder omfattet af kvoteloven

I den 1. kvotehandelsperiode (2005-07) var der en vis uensartethed mellem de forskellige medlemslande med hensyn til hvilke virksomheder, som var omfattet af kvoteregulering. Lidt over halvdelen af medlemslandene valgte en bred definition af kvotedirektivets dækningsområde, mens de resterende havde en mere snæver definition. Danmark definerede kvotedirektivets dækningsområde bredt, hvilket er den samme fortolkning, som Kommissionen anlægger. Det indebærer, at energiproducerende enheder omfatter enhver forbrænding af brændsel, der giver CO₂-udledning. Der er i den mellemliggende periode søgt mod en større harmonisering i retning af Kommissionens definition. Dette arbejde har resulteret i, at de lande, der tidligere brugte den snævre definition af direktivets dækningsområde, nu i vidt omfang medtager en række yderligere produktionsenheder i ordningen. Herefter vurderes der ikke at være væsentlige konkurrencemæssige grunde til, at Danmark foretager ændringer i definitionen af hvilke produktionsenheder, som omfattes af kvoteloven.

Kvotedirektivet regulerer i første omgang kun CO₂, men er forberedt til senere at kunne omfatte alle seks drivhusgasser. Der vurderes fortsat hverken at være behov for eller datagrundlag til, at Danmark inkluderer andre gasser end CO₂.

Øvrige ændringer vedrørende betingelserne for at modtage kvoter og forudsætningerne for beregningen heraf.

Udover selve bestemmelserne om kvotetildeling til de omfattede virksomheder, indeholder lovforslaget bestemmelser vedrørende betingelserne for at modtage kvoter og beregningen heraf. Det drejer sig især om bestemmelser om:

- Udvidelse af basisårsperioden med 2003 og 2004

For at inddrage mere aktuelle år i basisårene udvides basisår for tildelingen af kvoter i 2. periode til at omfatte hele perioden fra 1998 til 2004. Ved at bibeholde basisår helt tilbage til 1998 tages i et vist omfang højde for produktionsenheder, der i løbet af perioden har gjort en aktiv indsats for at reducere udledningen.

- Ophør med kvotetildeling til virksomheder, der lukker eller ophører med reel produktion

Virksomhederne tildeles ikke kvoter i året efter at virksomheden er lukket eller er ophørt med reel produktion.

- Krav om at tildelingen af kvoter til nye elproducerende produktionsenheder betinges af, at driftsleder dokumenterer, at produktionsenheden vil have mindst 3.000 fuldlasttimer pr. år.

Baggrunden for dette krav er, at nøgletallet for kvotetildelingen til nye virksomheder bl.a. er baseret på en benyttelsestid på 5.000 timer årligt. I 1. periode har nye elproducerende anlæg i nogle tilfælde fået tildelt kvoter, selvom benyttelsestiden har været få timer, fordi anlægget har været et reguleringskraftværk med meget begrænset driftstid. De tildelte kvoter har repræsenteret en værdi, der i væsentligt omfang dækkede hele anlægsinvesteringen, hvilket ikke forekommer rimeligt.

- Regler der forhindrer, at mobile anlæg modtager kvoter fra flere lande samtidigt.
- Ophør af overgangsreglerne om regulering af kvotetildelingen til visse virksomheder pga. af lovkrav fra EU.

I 1. periode kunne kvotetildelingen justeres som følge af krav i fællesskabslovgivning gennemført i dansk ret inden 31. marts 2004. Dette har karakter af overgangsbestemmelse, og det foreslås, at muligheden for justering ikke videreføres i 2. periode, da produktionsenhederne nu har haft tid til at indstille sig på kvotereguleringen.

Administrative ændringer

Lovforslaget indeholder endvidere visse justeringer af mere administrativ karakter. Det drejer sig navnlig om

- Adgangen til at undtage biomasseanlæg, der anvender mindre end 1 % fossilt brændsel fra visse af lovens forpligtelser begrænses til allerede meddelte dispensationer.

Loven giver i dag mulighed for at sikre, at biobrændselsanlæg, der anvender en meget ringe andel fossilt brændsel f.eks. til opstart, fortsat behandles som rene biomasseanlæg. Der er givet dispensation til 3 mindre biomasseanlæg. Bestemmelsen har givet anledning til en række administrative problemer, herunder spørgsmål fra EU-Kommissionen og foreslås derfor ophævet. Forslaget berører ikke de 3 produktionsenheder, som allerede har fået dispensation.

- Mulighed for at ministeren kan fastsætte udledningen, såfremt driftsleder ikke kan få verificeret sin udledning af en verifikator.

Kvoteloven indebærer, at der i denne situation principielt skal svares afgift for hele udledningen, hvilket ikke er tilslaget. I denne situation kan der efter forslaget fastsættes foreløbig udledning, således at driftslederen kan returnere en anslået kvotemængde, som kan justeres, når endelig udledning fastsættes.

- Mulighed for at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om udstedelse af kreditter for JI-projekter udført i Danmark.

Fra 2008 vil det være muligt at udføre JI-projekter i Danmark. Sådanne projekter må kun igangsættes og gennemføres efter tilladelse fra miljøministeren, da de forøger Danmarks forpligtelser. Der er behov for at fastsætte nærmere procedurer og regler for, hvordan og hvornår Danmark gennem det danske register udsteder kreditter for et godkendt JI-projekt. Der er ligeledes behov for at kunne stille krav om, at der indsendes en verificeret overvågningsrapport.

- Adgang for miljøministeren til at begrænse adgangen til at overføre kreditter til senere periode og til at fastsætte nærmere regler for afvisning af at indsætte visse kreditter på visse konti..
- I beslutninger truffet i medfør af Kyoto-protokollen er der regler om overførsel af kreditter fra én forpligtelsesperiode til en anden. Visse kreditter fra projekter om arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, kan ikke overføres til den efterfølgende forpligtelsesperiode. For at opfylde denne forpligtelse foreslås det, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for begrænsning af overførsel af kreditter fra en periode til en anden. Miljøministeren får også hjemmel til at fastsætte regler om, at visse kreditter mister deres gyldighed og annulleres ved udgangen af en periode.
- Regler om pligt til at tilbagelevere kvoter, som er uberettiget modtagne.

Den gældende lov indeholder ikke klare regler for, at kvoter, som er modtaget uberettiget, f.eks. som følge af fejl i datagrundlaget eller urigtige oplysninger, skal tilbageleveres.

- Adgang til at modregne ”skyldige” kvoter i den fremtidige kvotetildeling

Bestemmelsen sikrer, at kvoter, som en virksomhed ”skylder” fra tidligere udledninger, kan modregnes i den fremtidige kvotetildeling. I dag tildeles virksomheden uændret antal kvoter, som om virksomheden er i restance med returnering fra tidligere år.

- Tekniske tilpasninger af hensyn til EU’s Registerforordning.

Desuden indeholder lovforslaget en række tekniske ændringer, som skyldes ikrafttrædelsen af EU’s Registerforordning. Registerforordningen indeholder detaljerede regler for det register, der i hvert medlemsland kontrollerer tildeling og omsætning af kvoter og kreditter.

Forordningen er umiddelbart gældende i medlemslandene, og den nationale lovgivning må derfor ikke indeholde bestemmelser, der afviger eller strider mod forordningen. Forordningen var ikke færdigforhandlet ved kvotelovens vedtagelse, og det har efterfølgende vist sig, at det bør foretages visse

tekniske ændringer i den danske kvotelov for at sikre fuld overensstemmelse med registerforordningens regler. Der er primært tale om rene sproglige ændringer.

- Visse justeringer, som er fastlagt i EU's kvotedirektiv for 2. periode. Det drejer sig om:
 - Mulighed for at overføre kvoter fra 2. periode til næste periode
 - Afskaffelse af adgangen på at udstede yderligere kvoter som følge af force majeure.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner

Lovforslaget ændrer ikke væsentligt ved de administrative opgaver i forbindelse med kvoteloven. Energistyrelsen og Miljøstyrelsen varetager fortsat administrationen.

Energistyrelsens opgaver vil fortsat være: Udarbejdelse af udkast til den nødvendige lovgivning mv, afgørelser om direktivets anvendelsesområde, udstedelse og ændring af udledningstilladelser, sagsbehandling af overvågningsplaner og ændringer af disse, regler om verificering af udledninger, beregning af kvotetildeling til eksisterende og nye virksomheder, administration af kvotesalg/auktion, behandling af sager vedrørende kvotelovens klage- og straffebestemmelser, bidrag til rapporteringer efter kvotedirektivets artikel 21 til Europa-Kommissionen m.m.

Miljøstyrelsens opgaver vil fortsat være: Ansvar for at Danmark opfylder sin klimaforpligtelse under FN's klimakonvention, Kyoto protokollen og EU's byrdefordelingsaftale, implementering af den danske klimastrategi, drift og udvikling af kvoteregister, ansvar for udarbejdelse af kvoteallokeringsplan, godkendelser og regeludstedelse i forbindelse med anvendelse af JI- og CDM-kreditter, rapporteringer til EU-Kommissionen efter kvotedirektivets artikel 21 m.m., samt at følge arbejdet med revision af kvotedirektivet.

De administrative omkostninger dækkes fortsat ved gebyr fra de omfattede virksomheder og forslaget medfører derfor samlet set hverken udgifter eller indtægter for staten.

Såfremt en driftsleder for en produktionsenhed ikke returnerer de kvoter som den er forpligtet til, skal der som hidtil svares afgift til statskassen. Afgiftens størrelse stiger fra 2008 fra 40 til 100 € pr. ton CO₂ som konsekvens af kvotedirektivets art. 16. Da virksomhederne har mulighed for at undgå afgiften ved at købe kvoter til en pris, der forventes at være betydeligt lavere end afgiften, forventes fortsat ikke noget provenu til statskassen.

Såfremt der i puljen til ny aktivitet er ubrugte kvoter ved periodens slutning og hvis produktionsenheder omfattet af loven lukker produktionen vil de tiloversblevne kvoter kunne sælges af Staten. Provenuet fra dette salg forventes at være af begrænset størrelse og vil afhænge af hvor mange kvoter der bliver tilbage, samt af kvoteprisen.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for regioner og kommuner, da disse, som i 1. kvotehandelsperiode, ikke tiltænkes nogen myndighedsrolle i forbindelse med kvoteordningen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det vil være forbundet med omkostninger at opfylde den danske klimaforpligtelse. De danske kvotevirksomheder vil gennem reduktion i tildelingen af gratiskvoter bære en del af denne omkostning. Nogle virksomheder vil have omkostninger til kvotekøb ligesom der vil være omkostninger forbundet med at omstille produktionen til lavere udledninger. For en del virksomheder vil der dog være mulighed for at få dækket en del af kvoteomkostningerne ved højere produktpriser, det gælder særligt for elproducenterne, men også i et vist omfang for industrivirksomheder.

Kvoteregulerede industrivirksomheder inkl. offshore forventes at få samlede omkostninger til kvotekøb på omkring 120 mio. kr. årligt, når værdien af puljen til vækst er trukket fra. De fleste virksomheder vil dog kunne overvælte en del af omkostningerne i færdigvarepriserne.

For varmeproducenterne vil eventuelle omkostninger føre til øgede varmepriser og således blive betalt af varmemeforbrugerne. Der forventes dog ikke væsentlige stigninger i varmeprisen som følge af lovforslaget.

CO₂-kvoteordningens betydning for elprisen og den internationale konkurrence i elsektoren.

Der lægges på europæisk plan op til, at elsektoren tildeles relativt færre kvoter end de andre kvoteomfattede sektorer, samt at virksomhederne i de kvoteomfattede sektorer generelt tildeles relativt færre kvoter i 2008-12 set i forhold til 2005-07. Dette er også tendensen i den danske allokeringssplan og dermed i nærværende lovforslag.

Det skyldes for det første, at potentialet for CO₂-reduktion er stort i denne sektor. Den danske elsektor har således et relativt stort CO₂-udslip som følge af den store anvendelse af kul i elproduktionen. Ved skift til brændsler der udleder mindre CO₂, f.eks. naturgas eller biobrændsler, ville udledningen kunne mindskes markant.

Hertil kommer, at elsektoren får dækket størstedelen af kvoteomkostningerne, fordi omkostningerne kan overvælttes i elprisen. Elprisen på det nordiske og europæiske marked er steget som følge af kvoteordningen – uafhængigt af at hovedparten af kvoterne er tildelt gratis.

Danske elproducenter forventes med usikkerhed at have et behov for køb af ca. 4,4 mio. kvoter pr. år. Det svarer til en årlig omkostning på ca. 660 mio. kr. ved en forventet fremtidig kvotepris på 150 kr./ton. Men da elproducenterne har gode muligheder for at overvælte kvoteprisen i elpriserne, får elværkerne samlet set en økonomisk gevinst ved kvoteordningen. Derfor har de også fået færre kvoter end andre sektorer.

Færre eller flere gratiskvoter til elsektoren i Danmark har ikke betydning for udviklingen i elprisen. Det skyldes, at det er de *marginale* produktionsomkostninger, som påvirker elproducenternes bud på elmarkedet og dermed elpriserne. Det vurderes på baggrund af tidsserier og modelkørsler, at elprisen gennemsnitlig vil stige med 9 øre/kWh ved en kvotepris på 150 kr./ton i forhold til en situation uden et kvotesystem.

Det bemærkes, at elprisstigningen ikke slår 100 pct. igennem til de danske elforbrugere. Det skyldes, at pristillægget til den miljøvenlige elproduktion (det såkaldte PSO-tillæg) falder ved en stigende elpris. Elprisstigningen for forbrugerne forventes at være omkring 6 øre/kWh ved en kvotepris på 150 kr./ton. For en typisk familie betyder det ca. 300 kr. årligt.

Det skal understreges, at en fremtidig stigning i elprisen som følge af kvotesystemet alene vil indtræde, såfremt kvoteprisen bliver højere end det nuværende niveau. Det skønnes, at kvoteprisen vil ligge omkring 150 kr. pr. ton CO₂ i 2008-12. Da den nuværende kvotepris ligger noget under dette niveau, kan der forventes en vis stigning i elprisen ved starten af den nye periode. Denne stigning i elprisen er dog som nævnt uafhængig af, hvor mange gratiskvoter, der uddeles til elproducenterne.

Elsektorens situation i andre lande.

Danmark har forpligtet sig til en af de højeste reduktionsprocenter (21 pct.) i Europa, og selvom der er gennemført mange tiltag, er Danmark på nuværende tidspunkt længere fra Kyoto-målet end mange andre lande. Det betyder, at de andre lande kan uddele flere kvoter gratis til virksomhederne, herunder elværkerne.

Derudover bevirker den høje fossile produktionsandel i den danske elproduktion, at den danske elsektor er relativt dårligere stillet økonomisk end elsektorerne i de fleste andre lande. Elproduktion fra f.eks. vandkraft og atomkraft i de andre lande får således en økonomisk fordel af kvotesystemet som følge af den stigende elpris, uden at der er en CO₂-kvoteomkostning forbundet med produktionen.

Det er generelt vanskeligt at sammenligne allokering af kvoter til elproducenterne på tværs af lande, idet begrebet elsektor defineres forskelligt. Hertil kommer, at kvotetildelingen foregår efter væsentligt forskellige metodikker og i visse tilfælde med en række korrektionsfaktorer, som kan være svære at gennemskue. Det ser imidlertid ud til, at de fleste lande – i lighed med Danmark – generelt i 2. periode i højere grad vil skævvride kvotetildelingen mellem elsektoren og de andre kvoteomfattede sektorer, således at elselskaberne får tildelt relativt færre kvoter.

Udover kvotetildelingen til elværkerne kan omfanget af gratiskvoter til nye elproducenter således have betydning for placeringen af *fremtidige* elværker. Det vurderes dog på nuværende tidspunkt, at der ikke vil

være behov for opførelse af nye danske elværker i 2008-12. Den foreslåede pulje til nye produktionsenheder på 0,5 mio. ton årligt afspejler en forventning om, at behovet for disse kvoter overvejende vil ligge uden for elsektoren.

Der er stor forskel i tildelingen af gratiskvoter til nye elproducenter mellem de enkelte lande. Forskellen kan på sigt medføre, at ny elkapacitet fejlplaceres, således at elkapaciteten bygges der, hvor man får flest gratiskvoter og ikke der, hvor der er mest behov for kapaciteten. Problemet vurderes dog, som nævnt ovenfor, at være af begrænset betydning for Danmark i perioden 2008-12, men kan på længere sigt få konsekvenser for forsyningssikkerheden. Endelig medfører gratiskvoter til nye elproducenter, at ny elkapacitet alt andet lige opføres for tidligt.

Administrationsomkostninger

Myndighedernes omkostninger ved administration af ordningen dækkes ifølge lovforslaget fortsat ved gebyrer. Gebyrordningen er præciseret i bekendtgørelse nr. 571 af 18. juni 2005 om gebyr for ydelser efter lov om CO₂-kvoter og i nr. 1305 af 14. december 2004, bekendtgørelse om oprettelse og drift af et CO₂-kvoteregister.

Lovforslaget ændrer ikke på virksomhedernes egenadministration i forbindelse med kvoteordningen.

5. Miljømæssige konsekvenser

Kvoteordningen er i sig selv et miljøtiltag. Med fastsættelse af et samlet antal kvoter, lægges der et loft over kvotevirksomhedernes påvirkning af de globale drivhusgasudledninger. De kan ganske vist ved at købe kvoter eller kreditter udlede mere end de tildelte kvoter, men da vil de købte kvoter eller kreditter have ført til tilsvarende reduktioner andetsteds. Da CO₂-udledningen er et globalt miljøproblem, hvor det ikke har betydning for miljøvirkningen, præcist hvor udledningen foregår, vil det være uden betydning for klimavirkningen, om kvoterne fører til reduktioner i Danmark eller i andre lande. Det afgørende er, at udledningen vil reduceres der, hvor det er økonomisk mest fordelagtigt.

I forhold til 1. periode 2005-07 er det samlede antal kvoter reduceret fra 33,5 mio. kvoter årligt til 24,5 mio. kvoter årligt. I forhold til den forventede udledning fra kvotevirksomhederne i perioden vil kvotetildelingen ligge 5,2 mio. ton under dette niveau. Der er ikke sikkerhed for, at den hermed forbundne CO₂-reduktion på 5,2 mio. ton sker i Danmark, men den globale udledning vil blive reduceret. Samlet vil den danske allokeringssplan mindske udledningen af drivhusgasser med 13 mio. ton årligt i perioden 2008-12.

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer kvoteallokeringsplanen for 2. periode (2008-12). Kvoteallokeringsplanen skal ifølge kvotedirektivet godkendes af Europa-Kommissionen. Den nationale allokeringssplan er den [##.##.2007] af miljøministeren sendt til godkendelse i Europa-Kommissionen. Efter fremsendelsen har Kommissionen mulighed for at afvise planen eller kræve ændringer i denne, såfremt planen eller dele heraf findes at være uforenelig med kriterierne i kvotedirektivets bilag III eller artikel 10. Kommissionen forventes at tage stilling hertil i løbet af ca. 3 måneder fra fremsendelsen.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er der, udover selve kvotedirektivet og dets bilag, også taget hensyn til en række fortolkningsmeddelelser og retningslinier fra Europa-Kommissionen.

7. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget og den tilhørende allokeringssplan blev den 17. januar 2007 sendt i høring hos relevante myndigheder, organisationer, mv. Driftslederne for de berørte produktionsenheder blev samtidigt hermed orienteret om høringen og om, at lovforslaget samtidigt med høringsudsendelsen blev lagt ud på Energistyrelsens hjemmeside: www.ens.dk og på Høringsportalen.

8. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Eventuelle indtægter for staten ved salg af kvoter	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Se under negative	De omfattede virksomheder vil have udgifter til kvotekøb og reduktionsindsats. En del af omkostningerne vil blive dækket igennem højere produktpriser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Den globale udledning af drivhusgasser reduceres med 5,2 mio. tons CO ₂ årligt i perioden 2008-12, som følge af kvotetildelingen. Samlet vil allokeringsplanen føre til en reduktion på 13 mio. ton CO ₂ årligt.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Loven fortsætter gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, for så vidt angår kvoteallokering for 2008-12, loft for anvendelse af kreditter. Kvoteudligningen skal godkendes af Europa-Kommissionen, inden lovforslaget kan træde i kraft.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen ændrer lovens note 1, således at det tydeligt fremgår, at visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EF) nr. 2216/2004 af 21. december 2004 om et standardiseret og sikkert registersystem (herefter registerforordningen), som er medtaget i loven, udelukkende er medtaget af praktiske hensyn og ikke berører forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Til nr. 2

(§ 4, stk. 2)

Efter den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, kan ministeren for produktionsenheder, der anvender mindre end 1 pct. fossilt brændsel, bestemme, at der ses bort fra det fossile brændselsforbrug ved vurdering af produktionsenhedens forhold efter loven. Hensigten med bestemmelsen er at acceptere, at biobrændselsanlæg, der anvender en meget ringe andel fossilt brændsel f.eks. til opstart, fortsat behandles som rene biomasseanlæg. Der meddeles således en dispensation fra en række af lovens bestemmelser således at enhederne ikke tildeles kvoter og ikke skal returnere kvoter. Dispensationen indebærer at produktionsenheden ikke skal betale en verificering af sin udledning, men kan nøjes med indsende en attesteret måling af det fossile forbrug. Endvidere betales ikke administrationsgebyr fastsat efter lovens § 33. Der er efter bestemmelsen givet dispensation til 3 mindre biomasseanlæg

Bestemmelsen har givet anledning til en række administrative problemer, herunder spørgsmål fra EU-Kommissionen og foreslås derfor ophævet, og der vil således efter forslaget ikke fremover kunne gives sådanne dispensationer. Efter lovforslaget berører ophævelsen ikke de 3 produktionsenheder, som allerede har fået dispensation efter bestemmelsen, jf. overgangsbestemmelsen i § 3. Som det fremgår heraf, kan disse produktionsenheder kun opretholde dispensationen, såfremt det fossile forbrug konstant holdes under 1 pct. af det samlede årlige forbrug. Såfremt det fossile forbrug overstiger 1 pct. i et kalenderår, bortfalder dispensationen, og der skal derfor ske returnering af kvoter svarende til udledningen, selvom driftslederen ikke har modtaget kvoter til virksomheden. Overskridelsen bevirker endvidere at produktionsenheden, - som alle andre omfattede - fremover skal rapportere og verificere efter bestemmelserne i §§ 29 og 30, ligesom fritagelsen for afgiftsbetaling efter § 33 bortfalder.

Forslaget bevarer således retsstillingen for de eksisterende produktionsenheder så længe disse holder sig under grænsen på 1 pct. Nye produktionsenheder med selv en lille fossil udledning vil ikke have denne mulighed, men disse har med kendskab til reglerne mulighed for at opføre anlægget således, at dette ikke har behov for fossilt brændsel.

Til nr. 3

(§ 9)

Ifølge den gældende § 9 skal driftsledere inden den 15. august 2004 indgive ansøgning om tilladelse til udledning af CO₂. Alle eksisterende kvoteomfattede virksomheder har ansøgt og fået tilladelse til udledning af CO₂, hvorfor det alene er nye driftsledere eller driftsledere for nye eller væsentligt ændrede produktionsenheder, der fremover skal indsende ansøgning om udledningstilladelse. Bestemmelsen foreslås derfor affattet i overensstemmelse hermed.

Det foreslåede *stk. 2* har samme indhold som det gældende *stk. 2*.

Det gældende *stk. 3* om forhold vedrørende overskridelse af ansøgningsfristen den 15. august 2004 foreslås ophævet, da det har mistet sin aktualitet.

Det foreslåede *stk. 3* har samme indhold som det gældende *stk. 4*.

I det foreslåede *stk. 4* oplystes, ligesom i det gældende *stk. 5*, de oplysninger, der kræves af ansøgere til udledningstilladelse. Bestemmelsen har samme indhold som det gældende *stk. 5*, dog ændres kravet i nr. 2 fra oplysninger om eksisterende aktiviteter og udledning til oplysninger om påregnede aktiviteter, forventet udledning samt kilder til udledningen.

Stk. 5, hvorefter biomasseanlæg, der udelukkende anvender biomasse, ikke skal udarbejde overvågningsplan, svarer til det nuværende *stk. 6*.

Til nr. 4

(§ 13, stk. 1)

Der er tale om en teknisk ændring som følge af det foreslåede § 13, stk. 7. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

(§ 13, stk. 3)

Der er tale om en teknisk konsekvensrettelse af hensyn til harmonisering af regler og sprogbrug med artikel 52 i registerforordningen.

Til nr. 6

(§ 13, stk. 4)

Da ombytning af kvoter ved udgangen af en periode vedrører alle kontohavere, foreslås det, at orienteringen omfatter alle kontohavere, og ikke kun driftslederen, som det er tilfældet med det gældende § 13, stk. 4. Endvidere foretages en teknisk konsekvensrettelse som følge af registerforordningen, se bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Til nr. 7

(§ 13, stk. 6)

Efter bestemmelsen i lovens § 26, stk. 1, skal driftslederen senest den 30. april anvise et antal kvoter til annullering svarende til det foregående års verificerede CO₂-udledning fra produktionsenheden. Sker dette ikke, skal driftslederen efter bestemmelsen i 31, stk. 1, betale en afgift og efter § 26, stk. 2, jf. 31, stk. 5, returnere det manglende antal kvoter senest 30. april det følgende år.

Efter § 13, stk. 1, kan kvoter kun anvendes til dækning af udledning i den periode, for hvilken de er tildelt. Efter § 13, stk. 4, annulleres kvoter fra 1. periode automatisk den 30. april 2008.

Kombinationen af disse bestemmelser giver et teknisk problem ved periodeskift. Hvis en driftsleder ikke returnerer kvoter den 30. april 2008 for udledningen i 2007, skal denne returnere de manglende kvoter inden et år. Da alle kvoter tildelt for 1. periode annulleres den 30. april 2008, må driftslederes nødvendigvis returnere kvoter tildelt for 2. periode for at opfylde forpligtelsen i § 31, stk. 5. Dette er imidlertid i strid med bestemmelsen i § 13, stk. 1, hvorefter kvoter kun kan anvendes til dækning af udledning i den periode, for hvilken de er tildelt.

Dette tekniske problem foreslås løst ved at give mulighed for at driftsledere, som pålægges afgiftsbetaling efter § 31 som følge af manglende eller utilstrækkelig returnering af kvoter pr. 30. april 2008, efter denne dato kan anvende kvoter tildelt for 2. periode til dækning af udledninger i 1. periode. Bestemmelsen udelukker således, at der kan anvendes kvoter tildelt for 2. periode ved den ordinære kvotereturnering for 2007, dvs. inden den 30. april 2008. En sådan brug af kvoterne fra 2. periode ville være i strid med kvotedirektivets artikel 13, nr. 1.

Til nr. 8

(§§ 15-20)

Bestemmelserne i §§ 15-20 i den gældende lov fastlægger den præcise kvotetildeling i 1. periode til de omfattede produktionsenheders driftsledere. Tildelingen i 2. periode foreslås ændret i overensstemmelse med den tildeling, som fremgår af det udkast til allokeringsplan, som er fremsendt til EU-Kommissionen. For overskuelighedens skyld foreslås §§ 15-20 i den gældende lov ophævet og erstattet med den foreslåede affattelse af §§ 15-20.

Til § 15:

For 2. periode foreslås det, at den samlede kvote, der kan tildeles de kvoteomfattede sektorer, fastsættes til 122,5 mio. kvoter, svarende til en udledning på 122,5 mio. ton CO₂, jf. forslaget til § 15, stk. 1. Det svarer til 24,5 mio. kvoter årligt i perioden 2008-2012. I 1. periode var der afsat 33,5 mio. kvoter pr. år. Men en sådan kvotefastsættelse forventes Danmark at kunne opfylde sine klimaforpligtelser, jf. hertil lovforslagets almindelige bemærkninger.

Af den samlede periodekvote på 122,5 mio. reserveres afsættes en pulje til nye produktionsenheder samt væsentlige udvidelser af eksisterende enheder på 2,5 mio. kvoter, jf. forslaget til § 15, stk. 3.

I 1. periode afsættes 5,025 mio. kvoter til salg svarende til 5 pct. af samtlige kvoter. I 2. periode afsættes ikke kvoter til salg eller auktionering. Det foreslås dog, at overskydende kvoter, som ikke tildeles driftslederne efter bestemmelser i loven kan sælges, som angivet i § 21. Overskydende kvoter kan f.eks. være kvoter, der er blevet til overs i puljen til nye produktionsenheder eller kvoter, der ikke bliver tildelt, fordi der er produktionsenheder, der i perioden ikke længere opfylder betingelserne for at modtage gratis kvoter, f.eks. produktionsenheder, der er lukkede eller ikke har reel produktion. Det er trafik- og energiministeren der tager stilling til, om der er grundlag for et sådant salg og tidspunktet herfor.

I § 15, stk.3 foreslås fastsat en særlig pulje kvoter til nye produktionsenheder, der først tages i drift efter den 1. januar 2007 samt produktionsenheder, der foretager en væsentlig udvidelse af produktionskapaciteten efter dette tidspunkt, jf. forslaget til § 19. Af denne pulje kan der endvidere tildeles kvoter til uforudsete eller ukendte krav. Erfaringerne fra tildelingen i 1. periode viser, at justeringer i datagrundlaget eller opdagelse af uregistrerede anlæg kan indebære, at der i løbet af perioden må ske en justering af kvotetildelingen. Det er derfor nødvendigt, at myndighederne råder over en beskeden reservepulje.

Som det fremgår af stk. 3., er det kun produktionsenheder, der sættes i drift efter den 1. januar 2007, der får kvoter efter puljen i § 15, stk. 3. Øvrige produktionsenheder er kendte og får tildelt kvoter fra den store samlede pulje i § 15, stk. 1, jf. i øvrigt forslaget til bestemmelserne i §§ 17, 18 og 19.

Som det fremgår af forslaget til *stk.4*, tildeles kvoterne til de driftsledere, som opfylder betingelserne herfor, således som disse er angivet i § 20, stk. 2.

Bestemmelsen i *stk. 5* indebærer, at nye produktionsenheder får garanti for at kunne modtage kvoter for resten af perioden, hvis puljen nævnt i *stk. 3* giver mulighed herfor på det tidspunkt, hvor tildelingen starter. Ved 1. tildeling reserveres således kvoter for resten af perioden til produktionsenheden, og disse tildeles denne, såfremt lovens øvrige betingelser for at modtage gratis kvoter overholdes. Uden en sådan bestemmelse ville der kunne opstå tvivl om kvotetildelingen mellem nye enheder i drift og andre nye enheder i en situation, hvor puljen til nye produktionsenheder ikke indeholdt tilstrækkeligt med kvoter til at imødekomme behovet. Kvoterne tildeles som for øvrige enheder årligt. Kvoterne tildeles forholdsmæssigt med lige stort antal pr. måned, enheden er berettiget til at modtage kvoter.

I forbindelse med den hidtidige administration af loven er det forekommet, at væsentlige kapacitetsudvidelser først er blevet meddelt adskillige måneder efter idriftsættelse heraf. Loven er imidlertid i dag udformet således, at driftslederen under alle omstændigheder modtager gratis kvoter for perioden fra måneden efter idriftsættelsen. For at skabe det rette incitament til at overholde lovens krav om at søge udledningstilladelse eller meddele ændringer inden idriftsættelsen af ny kapacitet, foreslås det, at der alene gives gratiskvoter fra den 1. i måneden efter at idriftsættelsen er meddelt.

Til § 16:

Ligesom i første periode foreslås kvotetildelingen til den enkelte produktionsenhed at ske på grundlag af den historiske udledning og/eller el- og varmeproduktion i basisårene.

For at inddrage mere aktuelle år i basisårene udvides basisår for tildelingen af kvoter i § 16, *stk. 2* til i 2. periode at omfatte hele perioden fra 1998 til 2004. Ved at bibeholde basisår helt tilbage til 1998 tages der samtidigt i et vist omfang højde for produktionsenheder, der i løbet af perioden har gjort en aktiv indsats for at reducere udledningen. Hvis året 2005 blev inddraget i basisperioden, kunne det give færre kvoter til produktionsenheder, der som følge af kvoteordningen har reduceret udledningerne. Ved fremlæggelse af den oprindelige kvotelov blev det tilkendegivet, at der ved fastlæggelsen af principper for kvotetildeling i kommende perioder ville blive taget højde for emissionsreduktioner som følge af en aktiv indsats i perioden 2005-2007, idet det ikke skulle komme virksomheder til skade, at de i perioden nedsatte CO₂-udledningen.

Ifølge det foreslåede § 16, *stk.4*, anvendes 2004 som basisår, hvis den historiske udledning i 2004 er højere end gennemsnittet for perioden 1998-2004. Bestemmelsen tager primært højde for investeringer foretaget relativt sent i basisperioden. Bestemmelsen får også betydning, hvor der er sket en vækst i perioden således at udledningen i 2004 er højere end gennemsnittet over perioden 1998-2004.

Stk. 5 fastsætter, at produktionsenheder eller dele heraf som nævnt i § 18, stk. 1 og § 19, stk. 1, og som er idriftsat efter den 1. januar 2004, ikke indgår i den gennemsnitlige, historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion i basisårene. Formålet med bestemmelsen er udelukkende at undgå dobbelt tildeling af kvoter. Der kan således ikke både tildeles kvoter til f.eks. en udvidelse efter § 19, og samtidig tildeles kvoter efter § 17 i tilfælde af, at udvidelsen har været i drift og har udledt CO₂ en del af basisåret 2004. De historiske data i basisperioden må korrigeres med den faktisk konstaterede, hvis der forefindes oplysninger om denne. Ellers anvendes en beregnet udledning fra den produktionsenhed eller del heraf, som er idriftsat efter den 1. januar 2004. Ved beregningen anvendes de angivne nøgletal i §§ 18-19 og produktionsenhedens idriftsættelsestidspunkt. Hvis produktionsenheden er sat i drift før 2. januar 2004, kan 2004 anvendes som basisår for den samlede udledning, hvorfor et ikke er nødvendigt at foretage en korrektion af udledningen. Hvis produktionsenheden eller dele heraf er sat i drift efter 31. december 2004 indgår udledningen herfra ikke i udledningen i basisårene

I *stk. 6*, foreslås en præcisering af begrebet ”datagrundlag” idet det fastslås, at der herved forstås data for den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion. I 1. periode har datagrundlaget været fastlagt gennem dialog mellem Energistyrelsen og produktionsenheden på baggrund af de foreliggende udlednings- og produktionsdata. Produktionsenheden underskriver herefter en erklæring, hvori det anerkendes, at de pågældende data for udledning eller produktion lægges til grund ved beregning af kvotetildelingen. På baggrund af de anerkendte data beregnes kvotetildelingen på et helt objektivi grundlag ud fra lovens tildelingskriterier.. Såfremt der ikke kan opnås enighed med produktionsenheden om datagrundlaget, træffer ministeren / Energistyrelsen afgørelse herom, således at kvotetildelingen kan beregnes. En sådan afgørelse om datagrundlaget kan af driftslederen påklages til Energiklagenævnet, hvorimod der ikke kan klages over den konkrete kvotetildeling på beregnet på baggrund af datagrundlaget, jf. den gældende bestemmelse i lovens § 34, stk. 3.

Bestemmelsen i *stk. 7*, der ikke foreslås ændret, fastlægger kvotetildelingen til kraft-varme-anlæg og til rene varmeproducerende kedelanlæg, der ikke kan producerer el. Det afgørende for kvotetildelingen er anlæggets fysiske udformning og ikke den brug, der rent faktisk gøres af anlægget. Kraft-varme-anlæg kan således ikke opnå kvotetildeling efter reglerne om tildeling til de rene varmeproducerende anlæg, selvom kraft-varme-anlægget i perioder kun producerer varmt vand og ikke elektricitet. Kun anlæg, der ikke er i stand til at producere el og varme i samproduktion er berettiget til kvotetildeling efter reglerne for rene varmeproducerende anlæg.

Til § 17:

Den foreslåede § 17 vedrører kvotetildeling til eksisterende produktionsenheder i 2. periode, som har haft mindst et års driftstid i basisårene. Kvotetildelingen i anden periode fastsættes efter samme principper som i første periode. Således tildeles kvoterne til elproduktion i forhold til historisk fossil elproduktion, mens der i alle andre tilfælde tildeles i forhold til historisk CO₂-udledning, jf. forslaget til *stk. 1 og 2*.

Kvotetildelingen til industri, herunder offshore differentieres, således at der tildeles 87 pct. af den historiske udledning i basisårene fra brændselsrelaterede CO₂-udledninger og 98 pct. af procesudledningerne i basisårene. Baggrunden herfor er, at det for driftsleder er lettere at reducere de brændselsrelaterede CO₂-udledninger end procesudledningerne, der er et resultat af kemiske reaktioner i en proces. Der tildeles derfor lidt flere kvoter til dækning af procesudledningerne. I lovens § 2, nr. 25 defineres, hvad der forstås ved procesudledning.

De gældende *stk. 3-5* foreslås ophævet. I 1. periode kunne kvotetildelingen justeres som følge af krav i fællesskabslovgivning gennemført i dansk ret inden 31. marts 2004. Bestemmelserne har karakter af overgangsbestemmelser, og det foreslås, at denne justering ikke videreføres i 2. periode, da produktionsenhederne nu har haft tid til at indstille sig på kvotereguleringen.

Som § 17, *stk. 3*, foreslås indført en bestemmelse om, at såfremt en produktionsenhed ikke har været i drift i hele basisperioden fra 1998-2004, men dog har haft mindst 1 helt driftsår i perioden, kan kvotetildelingen i visse tilfælde ske efter § 18 og ikke efter § 17. Dette forudsætter, at driftslederen dokumenterer, at produktionsenheden har haft en reduceret produktion i forhold til forventet normal produktion, hvilket skal have ført

til en markant lavere CO₂-udledning. Det skal således dokumenteres, at produktionsenheden på grund af produktionsmæssige forhold ikke har repræsentative data for CO₂-udledningen, der kan lægges til grund ved kvotetildelingen, og at produktionsenheden vil blive stillet i en urimelig situation, hvis data for CO₂-udledningen i driftsperioden indenfor basisårene skal lægges til grund for kvotetildelingen. Anvendelsen af bestemmelsen har undtagelsens karakter og skal alene finde sted i helt specielle situationer, eksempelvis hvor en produktionsenhed er sat i drift sidst i perioden 1998-2003 og har været under opbygning og indkørsel i 2003-2004 uden nogen videre produktion og CO₂-udledning. Bestemmelsen kan ikke anvendes i situationer, hvor produktionsenheden har været produktionsklar, men ikke har haft en normal produktion på grund af kommercielle eller markedsmæssige årsager.

Det er ministeren der beslutter, om der er grundlag for at anvende denne særlige undtagelsesbestemmelse. Da tildelingen af kvoter efter bestemmelsen er et uforudset krav, tages kvoterne fra den i § 15, stk. 3, nævnte pulje til nye virksomheder.

Til den foreslåede § 18

Den foreslåede § 18 vedrører produktionsenheder eller væsentlige udvidelser af en produktionsenhed, der er sat i drift i perioden fra den 2. januar 2004 til den 31. marts 2004, og derfor ikke har været i drift et helt basisår. Der er derfor ikke et grundlag for at tildele kvoter efter de principper som angivet i den foreslåede § 17 for produktionsenheder, der er sat i drift før den 2. januar 2004, der har været i drift i basisårene. Det findes heller ikke rimeligt at tildele kvoter efter de principper i lovens § 19, der gælder for produktionsenheder, der er sat i drift efter den 31. marts 2004. Disse § 19-produktionsenheder er sat i drift på et tidspunkt, hvor forslag til den gældende lov om CO₂-kvoter var fremsat. § 19-produktionsenhederne kunne derfor i et vist omfang tage højde for de skærpede tildelingskriterier, fordi det på idriftsættelsestidspunktet var offentliggjort, hvilken kvotetildeling produktionsenheden kunne forventes at få.

Kun få produktionsenheder vil få tildelt kvoter efter den foreslåede § 18.

Principperne for kvotetildelingen efter stk. 2, baserer sig ligesom kriterierne for de produktionsenheder, der er sat i drift før den 2. januar 2004, på produktionsenhedens faktiske CO₂-udledning. Da enheder omfattet af § 18 ikke har været i drift i hele 2004, findes produktionsenhedens beregnede CO₂-udledning i 2004 ved forholdsmæssigt at omregne produktionsenhedens faktiske CO₂-udledning i den periode af 2004, hvor den har været i drift, til at omfatte hele 2004. Da den faktiske udledning har stået på mindst 9 måneder, vil der være tale om en repræsentativ periode. Hvis virksomheden eksempelvis har været i drift fra den 1. februar 2004 og har udledt 11.000 ton CO₂ i 2004 vil virksomhedens beregnede CO₂-udledning i 2004 være på 12.000 t CO₂. Da der tildeles 0,87 kvoter pr. beregnet udledt tons CO₂, bliver den årlige kvotetildeling på 10.440 kvoter. Ved den forholdsmæssige beregning regnes med måneder á 30 dage.

Kvotetildelingen efter stk. 3, 4 og 5 svarer til principperne i § 18 i den gældende lov om CO₂-kvoter. Der beregnes således en gennemsnitlig CO₂-kvote pr. produktionskapacitet beregnet på brancheplan for relevante produktionsenheder. Den årlige kvotetildeling kan herefter beregnes ved at gange med produktionsenhedens kapacitet eller kapacitetsudvidelse. Kvoten pr. installeret MW indfyret fossil kapacitet i stk. 3 svarer til den tilsvarende bestemmelse i § 18, stk. 4, nr. 3, reduceret med den generelle reduktionsfaktor på 0,87. Kvoten pr. kapacitetsenhed i ton støbt gods pr. time i stk. 4 svarer til den tilsvarende bestemmelse i § 18, stk. 4, nr. 5, reduceret med den generelle reduktionsfaktor på 0,87 ligesom kvoten pr. kapacitetsenhed i ton brændt gods pr. dag i stk. 5 svarer til den tilsvarende bestemmelse i § 18, stk. 4, nr. 8, reduceret med den generelle reduktionsfaktor på 0,87. Grunden til, at der ikke er taget andre kategorier af produktionsenheder med end de, der er nævnt i § 18, stk. 3-5 nævnte er, at der ikke er andre kategorier af produktionsenheder, der er sat i drift i perioden fra den 2. januar 2004 til 31. marts 2004. Hvis der skal tildeles flere kvoter efter den beregnede udledning end efter kapacitetsberegningen i § 18, stk. 3-5, lægges den beregnede CO₂-udledning til grund for kvotetildelingen.

(§ 19)

Bestemmelsen vedrører alle produktionsenheder, der er sat i drift efter fremsættelsen af den gældende kvotelov, dvs. efter den 31. marts 2004 eller som bliver omfattet af loven efter denne dato. Disse enheder er sat i

drift med kendskab til kvotesystemet og er oftest mere energieffektive. Disse produktionsenheder tildeles derfor relativt færre gratis kvoter end virksomheder idriftsat inden denne dato.

Bestemmelsen præciserer, at en produktionsenhed omfattet af stk. 1, ikke skal have tildelt kvoter, hvis den tidligere har været en del af en anden produktionsenhed, som fortsat tildeles kvoter. Der har eksempelvis i 1. periode foreligget en situation, hvor en kvoteomfattet elproducerende produktionsenhed solgte en gasturbine, der har haft CO₂-udledning i basisårene og som derfor er indgået i kvotetildelingen, til en anden kvoteomfattet elproducerende produktionsenhed. Hvis sælger fortsat er kvoteomfattet, sker der ingen reduktion i kvote-tildelingen, da der tildeles på baggrund af historisk produktion. Hvis køber fik tildelt kvoter på grund af udvidelsen med den nye gasturbine, vil samme gasturbine udløse kvoter både til sælger og køber, hvilket ikke er rimeligt.

Situationen er anderledes, hvis sælger udgår af kvoteordningen og ikke længere får tildelt kvoter baseret på det solgte anlæg. Det kunne f.eks. være tilfældet, hvis sælger kom under grænserne for at være kvoteomfattet i lovens §§ 5-8. Hvis sælger udgår af kvoteordningen, kan køber tidligst få tildelt kvoter efter den periode, sælger har fået tildelt kvoterne for, typisk et kalenderår.

Bestemmelsen om hindring af en sådan dobbelttildeling til samme anlæg rammer også anlæg der inden for EU flyttes fra et medlemsland til et andet. Det afgørende kriterium efter forslaget er, om den sælgende produktionsenhed er omfattet af EU's kvotedirektiv.

Bestemmelsen i stk. 2 er identisk med den gældende bestemmelse i § 19, stk. 7 bortset fra, at der i nr. 1 ikke henvises til stk. 4, da der ikke tildeles kvoter til rene varmeproducerende produktionsenheder i 2. periode.

Bestemmelsen i *stk. 3* justerer kvotetildelingen til de elproducerende produktionsenheder til ca. 70 pct. af de i første periode tildelte kvoter pr. MW installeret fossil elproduktionskapacitet. Til varmeandelen af produktionsenheden tildeles tilsvarende 87 pct. af de i 1. periode tildelte kvoter pr. installeret MW varmekapacitet pr. år enheden er i drift.

Som det fremgår af stk. 3, foreslås det at indsætte et supplerende krav i bestemmelsen om, at tildelingen af kvoter efter bestemmelsen til elproducerende produktionsenheder er betinget af, at driftsleder dokumenterer, at produktionsenheden mindst vil have og har mindst 3.000 fuldlasttimer pr. år. Ministeren kan fastsætte nærmere krav til dokumentationen.

Baggrunden for det supplerende krav er, at nøgletallet for kvotetildelingen i § 19, stk. 3 bl.a. er baseret på en benyttelsestid på 5.000 timer årligt. I 1. periode har nye elproducerende produktionsenheder i nogle tilfælde fået tildelt kvoter, selvom benyttelsestiden har været få timer, fordi anlægget har været et reguleringskraftværk med meget begrænset driftstid. De tildelte kvoter har repræsenteret en værdi, der i væsentligt omfang dækkede hele anlægsinvesteringen. Da det ikke findes rimeligt at tildele kvoter til anlæg med en benyttelsestid væsentlig under den benyttelsestid, der indgår i nøgletallet, foreslås et supplerende krav på mindst 3.000 fuldlasttimer årligt. Ved fuldlasttimer forstås ækvivalente fuldlasttimer, således at hvis anlægget eksempelvis har kørt med 60 % af fuld kapacitet i 10 timer svarer det til 6 fuldlasttimer.

For at få tildelt kvoter skal driftsleder dokumentere, at den eller de tekniske anlæg, hvis idriftsættelse udløser kvotetildelingen forventes at ville have mindst 3.000 fuldlasttimer årligt. Hvis en ny produktionsenhed består af flere anlæg skal hver af de tekniske elproducerende anlæg dokumentere en driftstid på mere end 3.000 fuldlasttimer årligt for at få kvoter til hele den nye produktionsenhed. Der tildeles kun kvoter til de tekniske anlæg, der opfylder betingelsen om driftstid. Hvis eksempelvis det ene anlæg er et nødstrømsanlæg med under 3.000 fuldlasttimer årligt, vil der ikke blive tildelt kvoter til dette anlæg. Dokumentationen for driftstid kan f.eks. ske ved Energistyrelsens godkendelse af anlægget eller i form af kontrakter. Når anlægget er gået i drift, skal driftsleder senest den 31. januar det følgende år dokumentere, at anlægget har haft mindst 3.000 fuldlasttimer det foregående år. Hvis anlægget er gået i drift efter 1. januar beregnes fuldlasttimerne forholdsmæssigt på årsbasis, således at hvis anlægget eksempelvis er sat i drift den 1. april og i perioden 1. april til 31. december har haft 2700 fuldlasttimer vil de beregnede årlige fuldlasttimer være på 3600 fuldlasttimer. Tildelingen af kvoter er betinget af, at den tekniske enhed, hvis idriftsættelse udløser kvotetildelingen vil være i drift mindst 3.000 fuldlasttimer årligt.

I stk. 4 foreslås, at rene varmeproducerende produktionsenheder omfattet af bestemmelsen ikke modtager kvoter for 2. periode. Sådanne nye anlæg erstatter normalt ældre anlæg, hvis udledning indgår i den historiske CO₂-udledning, som har dannet baggrund for kvotetildelingen. Desuden har nye rene varmeproducerende anlæg oftest meget få driftstimer, da de normalt etableres alene med henblik på spids- eller reservelastydelser. Desuden forebygges, at kvotetildelingen giver et uforholdsmæssigt stort og forvridende element til at overdimensionere kedlernes størrelse.

Nye produktionsenheder med tunge processer tildeles kvoter ud fra produktionsenhedens kapacitet eller kapacitetsudvidelse. Kvotetildelingen bygger på nøgletal baseret på benchmarks i de forskellige produktioner. Nøgletallene er i enkelte tilfælde blevet revideret i forbindelse med udarbejdelsen af den nationale allokationsplan for 2008-2012. I forhold til tidligere nøgletal for tildeling af kvoter er nøgletallene for følgende listepunkter efter bilaget om tung proces i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter sat ned: nr. 3, 4, 6, 7, 8, 12 og 19, fordi produktionsenheder med disse produktionsprocesser i løbet af 2003 og 2004 er blevet mere energieffektive. Endvidere er der nu dannet nøgletal for produktet bentonit efter listepunkt 13, hvor der for bentonit produktionen er forudsat en årlig driftstid på 4368 timer. Der er taget stilling til revision af eksisterende nøgletal og dannelsen af nye nøgletal på grundlag af indberetninger fra de kvotelovsopfattede industrivirksomheder. Desuden er alle nøgletal efter bilag 2 blevet reduceret med samme procenter som for tildelingen til de eksisterende produktionsenheder, dvs. til 87 hhv. 98 pct., evt. et vægnet gennemsnit, afhængigt af sammensætningen på brændsels- og procesudledninger.

I stk. 6 tildeles nye produktionsenheder offshore 2975 kvoter pr. MW energiproduktionskapacitet målt som akseffekt pr. år. Som for industrien efter stk. 5 er der udarbejdet nøgletal baseret på data for de nyeste produktionsenheder, der var taget i drift frem til og med 2004. Nøgletallet er etableret ved at sammenholde CO₂-udledningen i 2004 fra de pågældende produktionsenheder med den installerede energiproduktionskapacitet målt som akseffekt fra samme produktionsenheder. Der er foretaget korrektion for CO₂-udledningen for disse produktionsenheder i 2004 vedr. ekstraordinær flaring. Derefter er der som for industrien reduceret med samme procent som for tildelingen til de eksisterende produktionsenheder til 87 pct.

Til stk. 7. Bestemmelsen i stk. 7 svarer til den gældende bestemmelse i § 19, stk. 8 bortset fra, at henvisningen til stk. 3 og stk. 4 er udgået. Henvisningen er ikke længere nødvendigt, bl.a. fordi der ikke gives kvoter efter stk. 4 til nye varmeproducerende produktionsenheder.

(§ 20)

Det foreslås i § 20, stk. 1, at periodens kvoter tildeles med en femtedel hvert år. Driftslederne vil ved første returnering af kvoter den 30. april 2009 råde over 2 års kvoter, idet kvotetildelingen finder sted hvert år senest den 28. februar, jf. det foreslåede § 20, stk. 6. Den lige tildeling vurderes derfor at give driftslederne en betydelig fleksibilitet i forhold til svingende produktion fra år til år. Kvotetildeling til nye produktionsenheder sker forholdsmæssigt i perioden. Nye produktionsenheder, der er sat i drift og fået tildelt kvoter senest den 1. januar 2008 vil således få tildelt 20 pct. af den samlede kvote i hvert af årene 2008-2012. Nye produktionsenheder, der sættes i drift efter 1. januar 2008 vil få tildelt årets forholdsmæssige kvote i det år, enheden sættes i drift og hele årets kvote senest den 28. februar det eller de følgende år.

Ifølge bestemmelsen i § 20, stk. 2, i den gældende kvotelov er det en betingelse for at få tildelt kvoter, at produktionsenheden ikke er taget permanent ud af drift ved starten af det år, kvoten tildeles for. Anlæg, som ikke anvendes, men som kan bringes til at fungere, tildeles kvoter. Først når produktionsenheden ikke kan bringes til at fungere, f.eks. hvor vitale dele er helt ødelagt eller fjernet, anses den for at være permanent taget ud af drift. Af lovbemærkningerne til L 216 fremsat den 31. marts 2004 – forslag til Lov om CO₂-kvoter – fremgår, at det med henblik på næste periode 2008-2012 vil blive undersøgt, om der kan udvikles andre principper for håndteringen af kvotetildelingen i forbindelse med lukning af anlæg. I lyset af indhentede erfaringer vedrørende kvotetildelingen til lukkede anlæg i perioden 2005-2007 foreslås en ændring af stk. 2, som indebærer, at det er en betingelse for at modtage kvoter, at produktionsenheden har en reel produktion ved starten af det år, kvoten tildeles for. Formålet er at undgå, at driftslederen i årevis kan modtage kvoter til en produktion, der reelt er ophørt og derfor ikke har nogen produktionsbaseret CO₂-udledning, som driftslederen skal returnere kvoter for.

I perioden 2005-2007 er der tildelt kvoter til enkelte produktionsenheder, som ikke har haft nogen produktion, men hvor produktionsapparatet var intakt og hvor driftsleder derfor var berettiget til at få tildelt kvoter. Forslaget vil give driftsleder et incitament til ikke at opretholde en produktionsenhed uden produktion for kvotetildelingens skyld. Ved reel produktion forstås, at produktionsenheden er funktionsdygtig og at der finder en produktion sted. Nedgang og midlertidig standsning af produktion på grund af eksempelvis ferie, arbejdskonflikt, havareret produktionsanlæg og lignende bevirker ikke, at der ikke foregår en reel produktion på produktionsenheden. Tilsvarende gælder hvis produktionsapparatet anvendes til demonstrations- og udviklingspræget produktion. Men en mere permanent ophør af produktionen, hvor medarbejderne siges op og produktionen ikke forventes genoptaget indenfor en kortere periode indebærer, at kravet om, at der ikke sker en reel produktion ikke opfyldes. Hvis en produktionsvirksomhed ophører med sin produktion og overgår til eksempelvis lager, kontor eller lignende vil der ikke længere finde en reel produktion sted. Kvotetildelingen vil derfor ophøre i det følgende år. Ministerens afgørelse om at kravet om reel produktion ikke er opfyldt kan indbringes for Energiklagenævnet.

Produktionsenheden vil stadig være omfattet af kvotereguleringen da kapaciteten ikke er skrottet og skal derfor fortsat rapportere om virksomhedens CO₂-udledning, få denne verificeret og returnere kvoter svarende til udledningen. For at komme ud af kvoteordningen kræves, at produktionsenheden kommer under grænserne i kvotelovens §§ 5-8, hvilket eventuelt kan ske ved skrotning af vitale anlægskomponenter. Hvis produktionen genoptages i det samme kalenderår, hvor driftsleder har oplyst, at den reel er ophørt tildeles kvoter på uændrede vilkår, jf. forslaget til § 20 a Hvis produktionen genoptages senere, sker kvotetildelingen efter principperne i § 19. Som det fremgår af forslagets § 1, nr. 9 er driftslederen pligtig til at oplyse ministeren om, at der ikke længere foregår en reel produktion på produktionsenheden. Tilsidesættelse af denne forpligtelse er strafbar efter § 36, stk. 1, nr.6.

Kvoterne tildeles årligt senest den 28. februar og driftslederen skal returnere kvoter senest den 30. april. I forbindelse med den hidtidige administration af loven er det i enkelte tilfælde forekommet, at driftsledere har solgt alle de modtagne kvoter og ikke returneret kvoter pr. 30. april. For at sikre, at kvotereturneringen for denne udledning finder sted senest den 30. april det følgende år, som angivet i § 26, stk. 2, er det fundet rimeligt i stk. 3 at indsætte en bestemmelse som sikrer, at restancer med hensyn til kvotereturnering efter § 26, stk. 2, modregnes inden driftslederen modtager fremtidige gratis kvoter. Der kan efter forslaget alene modregnes kvoter, hvis seneste dato for returnering er overskredet. Der skal således være tale om kvoter, som ikke blev returneret i udledningsåret og heller ikke blev returneret senest den 30. april det følgende år. Det modregnes således kun i situationer, hvor en driftsleder ikke overholder loven.

Efter bestemmelsen i stk. 4, kan der ske justeringer i den fremtidige kvotetildeling, såfremt tildelingen har været baseret på urigtige data eller oplysninger. Der kan efter bestemmelsen være tale om såvel op- som nedjustering.

Efter det foreslåede stk. 5, har ministeren mulighed for at beslutte, en driftsleder, der er tildelt kvoter på baggrund af urigtige data eller oplysninger, eller uden at betingelserne i denne lov herfor i øvrigt er opfyldt, skal tilbagelevere kvoter svarende til de uretmæssigt modtagne. Bestemmelsen kan især blive aktuel i en situation, hvor driftslederen er udtrådt af kvoteordningen, f.eks. pga. af lukning af virksomheden uden andre har overtaget denne, og hvor der derfor ikke kan ske justering eller modregning i den fremtidige tildeling. De tilbageleverede kvoter indgår i puljen til nye virksomheder efter § 15, stk. 3, og kan derfor uddeles til berettigede nye produktionsenheder eller bortsælges af staten efter bestemmelsen i § 15, stk. 2.

Overtrædelse af pligten til tilbagelevering af de uretmæssigt modtagne kvoter – eller et tilsvarende antal – efter bestemmelsen foreslås sanktioneret med mulighed for straf, jf. forslaget til tilføjelse straffebestemmelsen i § 36, jf. § 1, pkt. 28 og § 2, stk. 2.

Forslaget til stk 6, svarer til bestemmelsen i den gældende § 20, stk. 5.

Til nr. 9

(§ 20 a)

Den foreslåede § 20 a skal ses i sammenhæng med forslaget til § 20, hvorefter det bl.a. er betingelse for at få tildelt den årlige kvote, at produktionsenheden har en reel produktion i starten af det år, kvoten tildeles for.

For at sikre, at myndighederne får kendskab til, at der produktionsenheden er ophørt med reel produktion og derfor ikke længere skal have tildelt kvoter, forpligtes driftslederen til at oplyse transport- og energiministeren om, at produktionsenheden er ophørt med en reel produktion.

Bestemmelsen indeholder i stk. 2, endvidere en regel om tildeling af kvoter i tilfælde af, at produktionsenheden genoptager produktionen inden den 31. december i ophørsåret. I så fald påvirkes kvotetildelingen til virksomheden ikke, idet kvotetildelingen først indstilles, når en virksomhed har ophørt med reel produktion og ikke genoptaget denne inden for samme kalenderår. Driftslederen er således berettiget til at få tildelt og disponere over tildelte kvoter i ophørsåret.

Genoptager virksomheden driften efter den 31. december i et ophørsår, tildeles produktionsenheden kvoter efter bestemmelserne i § 19. Dette fremgår af bestemmelsens stk. 3.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 20.

Til nr. 10

(§ 21, stk. 2)

Bestemmelsen foreslås ophævet. Ifølge den gældende § 21, stk. 2 sker tildeling af kvoter efter stk. 1 ved, at miljøministeren indsætter kvoter på køberens konto. Imidlertid sker dette i praksis kun indirekte. Hvis eksempelvis kvoter sælges på en kvotebørs, overføres statens kvoter først til en kvotekonto på børsen, evt. en konto tilhørende en af staten udpeget befuldmægtiget, en såkaldt trustee. Herfra overføres kvoterne til køberen, når salgs- og købstilbud er blevet matchet på børsen. Det foreslås på denne baggrund, at stk. 2 ophæves, da der ikke er behov for at regulere præcis hvile kvotekonti, som anvendes i forbindelse med kvotesalget.

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 2-3.

Til nr. 11

(§ 21 a, stk. 10 og 11)

Fra 2008 vil det være muligt at udføre JI-projekter i Danmark, jf. lovens § 26 a, stk. 3. Sådanne projekter må efter lovens § 21 a stk. 3, kun igangsættes og gennemføres efter tilladelse fra miljøministeren. Efter implementeringen skal projektets CO₂-reduktioner monitoreres bl.a. gennem en overvågningsrapport, og kreditterne kan herefter udstedes efterhånden som de faktiske CO₂-reduktioner opnås.

En kredit fra et JI-projekt udført i Danmark opstår, når Danmark konverterer en såkaldt landekvote eller en AAU (Assigned Amount Unit) til en kredit, det vil sige en ERU (Emission Reduction Unit). Denne konvertering vil først kunne ske, når de faktiske emissionsreduktioner opnået i det enkelte år er monitoreret gennem en overvågningsrapport, og denne er blevet verificeret af en uafhængig tredje part som dokumenteret i en verificeringsrapport med angivelse af det præcise antal tons CO₂-reduktioner.

Der er behov for at fastsætte nærmere procedurer og regler for, hvordan og hvornår Danmark gennem det danske register udsteder ERU'er for det godkendte JI-projekt og overfører dem til den projektansvarliges konto. Der er ligeledes behov for at kunne stille krav om, at der indsendes en verificeret overvågningsrapport.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte nærmere regler for udstedelse af JI-kreditter for projekter udført i Danmark, herunder regler for fremgangsmåden, betingelser og tidspunkt for udstedelsen. En sådan bemyndigelse vil give miljøministeren en mulighed for at præcisere forhold omkring udstedelse af JI-kreditter under hensyntagen til udviklingen af FN-reglerne og på en sådan måde, at procedurer og regler i videst muligt omfang kan tilrettelægges på samme måde i kredsen af EU-lande.

I beslutninger truffet i medfør af Kyoto-protokollen er der regler om overførsel af kreditter fra én forpligtelsesperiode til en anden. Det fremgår heraf, at visse kreditter, der alle stammer fra projekter om arealan-

vendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, ikke kan overføres til den efterfølgende forpligtelsesperiode.

For de mest almindelige kredittyper fra CDM- og JI-projekter fastsætter Kyoto-beslutningerne, at der højst må overføres 2½ pct. af Danmarks samlede kvote, Assigned Amount. Kyotobeslutningerne beskriver ikke, hvordan administrationen af loftet på 2½ pct. for visse typer kreditter skal administreres.

Det er vigtigt, at der etableres en administration, der er enkel, og som sikrer gennemskuelighed for markedet, så det bliver klart for ejerne af disse kreditter, om de kan overføre alle kreditterne til næste forpligtelsesperiode, eller om der bliver en begrænsning, som gør, at de overskydende kreditter skal sælges. Det er endvidere vigtigt, at disse regler foreligger så tidligt, at det er muligt for ejeren at afhænde de overskydende kreditter. Det er endnu ikke fastlagt, hvordan administrationen skal ske, men det tilstræbes at finde en enkel og gennemskuelig model. Det er planen, at administrationen skal fastlægges ved en revision i 2007 af bekendtgørelse om oprettelse og drift af et CO₂-kvoteregister.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte nærmere regler for begrænsning af overførsel af kreditter fra en forpligtelsesperiode til en anden. Ministeren får også hjemmel til at fastsætte regler om, at visse kreditter mister deres gyldighed og annulleres ved udgangen af en periode.

Til nr. 12

(§ 22)

Den gældende lov indeholder i § 22 en regel om at ministeren i tilfælde af force majeure kan tildele ekstra kvoter til driftslederne. Efter kvotedirektivet kan denne mulighed imidlertid ikke opretholdes efter 1. periode. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til nr. 13.

(§ 24 a stk.1)

Nyaffattelsen af lovens § 24, stk. 1, indeholder to ændringer.

For det første indsættes det, at registeret også skal indeholde oplysninger om returnering af kvoter, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 4. Udtrykket "annullering" fastholdes, idet der foruden returnering af kvoter, jf. lovens § 26, stk. 1, også skal kunne ske en annullering af kreditter, jf. lovens § 21 a, stk. 11, og bemærkningerne til § 1, nr. 11.

For det andet præciseres det, at registeret skal indeholde de samme oplysninger om transaktioner vedrørende kreditter som vedrørende kvoter. Registeret har hidtil skullet indeholde CDM- og JI-kreditter, som indehavere heraf ønskede indsat, men med ændringen præciseres det, at der gælder de samme regler for kvoter og kreditter. Der indføres endvidere en hjemmel i lovens § 25, stk. 5, til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om at afvise at indsætte visse kreditter på visse konti, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 15. Det er således ikke alene indehaverens ønske om indsættelse i registeret, der er afgørende for, om en kredit kan indsættes på en konto.

Til nr. 14.

(§ 24, stk. 3)

Der er tale om en teknisk konsekvensrettelse, se bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Til nr. 15

(§ 25 stk. 5).

CO₂-reducerende skovprojekter i CDM-lande, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 2, kan udløse tidsbegrænsede kreditter, de såkaldte ICER (long term Certified Emission Reductions) og tCER (temporary Certified Emission Reductions).

Det er i beslutninger truffet i medfør af Kyoto-protokollen fastlagt, at disse specielle typer kreditter i visse tilfælde skal erstattes af en anden kvote eller kredit ved deres udløbstidspunkt. Kreditterne skal erstattes, hvis skoven eller en del af den f.eks. fældes eller brænder inden kreditternes udløbstidspunkt, eller hvis der ikke er afleveret en rapport om projektet. I disse tilfælde vil FN meddele det eller de registre, der har de respektive kreditter stående, at registeret er ansvarligt for inden 30 dage at erstatte de pågældende kreditter med andre kvoter eller kreditter. Da registeret ikke ejer kvoter eller kreditter, vil det i praksis være den danske stat, som må afholde udgifterne til denne erstatning.

Kreditter fra denne type projekter kan ikke benyttes af driftsledere i EU til dækning af deres udledning, jf. lovens § 26, stk. 1, og enhver handel med disse kreditter sker således alene med henblik på viderehandel udenfor EU. Staten kan dog anvende disse kreditter i forbindelse med opgørelse og overholdelse af den nationale forpligtelse for udledningen.

Da den danske stat ikke kan sikre, at danske og udenlandske kontohavere i det danske register erstatter deres eventuelle beholdning af de pågældende tidsbegrænsede kreditter i form af ICER's og tCER's inden for tidsfristen på 30 dage, kan staten risikere at blive pålagt en væsentlig udgift til erstatning af kreditterne.

Staten kan godt anvende disse kreditter i forbindelse med den samlede nationale opgørelse af udledningen. Dette vil der stadig være mulighed for ved en afvisning af indsættelse af kreditter for driftsledere og private kontohavere svarende til et handelsforbud, der alene dækker driftslederne og de private kontohavere. Risikoen for at kreditterne udløber vil stadig være til stede, men da det alene er statens egen beholdning af disse kreditter, der skal erstattes, kan der foretages en reel risikovurdering inden evt. køb af kreditterne.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte nærmere regler for afvisning af at indsætte visse kreditter på visse konti med henblik på et forbud mod, at alle andre end den danske stat opbevarer tidsbegrænsede kreditter i form af ICER's og tCER's i det danske kvoteregister.

Til nr. 16

(§ 26, stk. 1)

Der er tale om en teknisk konsekvensrettelse, se bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Til nr. 17

(§ 26, stk. 2)

Der er tale om en teknisk konsekvensrettelse, se bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Til nr. 18

(§ 26, stk. 2)

Der er tale om en teknisk konsekvensrettelse, se bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Til nr. 19

(§ 26, stk. 3 og 4)

Efter kvotedirektivet skal der fastlægges et loft for driftsledernes anvendelse af projektkreditter under kvoteordningen. Loftet foreslås i *stk. 3* fastlagt som 7,10 pct. af de i 2. periode gratis tildelte kvoter til produktionsenheden. Dog har driftsledere for kraft- og kraft-varme-produktionsenheder, som producerer til det kollektive net, mulighed for at anvende op til 32,30 pct. af de gratis kvoter, som er tildelt produktionsenheden til fossil elproduktion.

Det mere lempelige loft for elproduktion skyldes, at kvotetildelingen til el er reduceret betydeligt mere end til anden produktion. Loftet på 32,30 pct. gælder derfor kun for kvoter til fossil elproduktion tildelt efter §§ 17, stk. 1, og 19.

De industrielle kraftvarmeværker og offshore elproduktionsanlæg modtager væsentligt flere kvoter end de elproducenter, der producerer til de kollektive net, og grænsen for anvendelse af kreditter for disse enheder er derfor, som for den øvrige industri, fastsat til 7,10 pct.

Samlet set er loftet fastsat, så det svarer til, at op til 19 pct. af produktionsenhedernes samlede, forventede udledning i perioden kan dækkes med projektkreditter.

Begrænsningen på anvendelse af kreditter gælder for hele 2. periode. En driftsleder kan derfor i visse år anvende en større procentsats kreditter mod i andre år at anvende en mindre procentsats. Det afgørende er, at den samlede procentsats i perioden holdes under eller op til loftet. Loftet er fastsat under hensyntagen til opfyldelsen af supplementaritetsprincippet, som betyder, at brug af kreditter skal udgøre et supplement til den hjemlige indsats.

Enkelte produktionsenheder omfattet af loven får ikke tildelt gratiskvoter. For disse vil der ikke være nogen begrænsning i anvendelsen af projektkreditter, da det ikke er muligt at opgøre loftet i procent af en tildeling på 0.

Loftet for anvendelse af kreditter for hver af de omfattede, eksisterende produktionsenheder fremgår af det bilag i allokeringsplanen, som fastlægger kvotetildelingen i 2. periode for de enkelte produktionsenheder. Kvoteregisteret, jf. bestemmelserne i lovens kapitel 5, vil kontrollere, at loftet for de enkelte produktionsenheder overholdes.

Det foreslås med *stk. 4.* i ministeren i visse tilfælde kan fastsætte en foreløbig udledning. I forbindelse med den hidtidige administration af kvoteloven er det i enkelte tilfælde forekommet, at der pr. 30. april ikke har foreligget en positiv verifikationserklæring for det foregående års udledning for en produktionsenhed fra verifikator. Det kan skyldes, at verifikator ikke har fundet, at overvågningen er sket i overensstemmelse med den fastlagte overvågningsplan for produktionsenheden eller at denne har været behæftet med mangler, f.eks. at den ikke har været dækkende for de faktiske forhold hos produktionsenheden. I sådanne tilfælde udsteder verifikator en negativ verifikationserklæring.

Det kan endvidere forekomme, at driftslederen ikke har foretaget de fornødne skridt for at få udledningen målt eller verificeret. I disse situationer foreligger der slet ingen rapportering.

Hvis rapporteringen udebliver eller er mangelfuld, f.eks. ved negativ verifikationserklæring ved tidsfristens udløb, overtrædes kvotelovens § 30 og vilkår i udledningstilladelsen. Dette forhold ændrer lovforslaget ikke ved, men i den gældende kvotelov er der imidlertid ikke taget tilstrækkeligt højde for denne situation. Der er derfor opstået usikkerhed om hvorvidt den pågældende driftsleder kan returnere et skønnet antal kvoter og dermed undgå at betale afgift selv om der ikke foreligger verifikation, eller om loven måtte forstås således, at der i så fald skal betales afgift for hele udledningen, når denne bliver endeligt fastsat.

Lovforslaget indeholder derfor i pkt. 23 (30, stk. 3) hjemmel til at ministeren kan fastsætte udledningen, jf. bestemmelsen med bemærkninger.

Det må imidlertid forudses, at det i enkelte situationer ikke vil være muligt at fastsætte udledningen inden fristen for kvotereturnering den 30. april. Det kan eksempelvis skyldes, at der slet ikke er foretaget de nødvendige målinger over året af udledningen eller at denne har været så mangelfuld, at nye undersøgelser eller vurderinger er nødvendige. Det kan således i denne forbindelse være nødvendigt at anvende tidskrævende konsulentbistand. Der kan derfor være behov for at foretage en foreløbig fastsættelse af udledningen, hvilket muliggør, at driftslederen kan returnere et antal kvoter svarende hertil.

Efter den foreslåede bestemmelse vil der herefter, når den endelige fastsættelse af udledningen foreligger, skulle ske en justering af den mængde kvoter, som driftslederen skal returnere. Da kvotereturneringen skal svare til den opgivne udledning, vil der tillige skulle ske en tilsvarende justering af den indrapporterede udledning.

Til nr. 20

(§ 26, stk. 5)

Der er tale om en konsekvensrettelse, se bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Til nr. 21

(§ 26 a, stk. 2)

Bestemmelsen nyaffattes som konsekvens af § 1 nr. 22, § 26, stk. 3

Til nr. 22.

(26 a stk. 3.)

Den gældende § 26 a, stk. 3, der går ud på, at JI- kreditter først kan anvendes til opfyldelse af forpligtelser efter loven efter 1. januar 2008, ophæves. Bestemmelsen bliver overflødig, når dette lovforslag træder i kraft, da det forventes at ske den 1. januar 2008.

Til nr. 23

(§ 30, stk. 3)

I §§ 33 foreslås indsat et nyt stykke, som fastslår, at ministeren har mulighed for at fastsætte udledningen, såfremt driftsleder ikke kan få verificeret sin udledning af en verifikator. Bestemmelsen kan anvendes både i den situation, hvor verifikator nægter at verificere fordi overvågningsplanen ikke er overholdt, og i den situation hvor driftslederen udviser passivitet ved slet ikke at rapportere nogen udledning. Det er ikke med bestemmelsen tilsigtet, at ministerens fastsættelse af udledningen skal have en anden retsvirkning end den verifikation som verifikator foretager, hvilket udtrykkeligt bestemmes i 2. punktum. Dette har bl.a. betydning i relation til § 26.

Endelig fastsættes det at eventuelle omkostninger ved at ministeren skal fastsætte udledningstallet afholdes af den pågældende driftsleder. Det gælder også omkostninger til nødvendig sagkyndig bistand fra konsulenter eller andre.

Til nr. 24

(§ 30, stk. 4)

Bestemmelsen præciseres, så driftslederen kun forhindres i at sælge kvoter, når kontoen spærres og ikke som tidligere også i at købe kvoter. Endelig præciseres betingelserne for at en konto kan åbnes igen. Det sker, når driftsleders rapportering er fuldstændig, dvs. at verifikator har godkendt udledningstallet i kvoteregistret. Hvis verifikator ikke kan godkende udledningstallet kan kontoen i stedet genåbnes, når ministeren har fastsat en endelig udledning.

Til nr. 25.

(§ 30, stk. 5)

Efter bestemmelsen i § 30, stk. 1, skal driftslederne rapportere den verificerede udledning for det foregående år senest den 31. marts. Efter bestemmelsen i § 26, stk. 1, skal driftslederen herefter senest den 30. april returnere kvoter svarende til udledningen. Efter bestemmelsen i § 30, stk. 5, skal ministeren senest den 20. april underrette miljøministeren evt. ændringer til rapporteringen.

Den hidtidige administration af bestemmelserne har vist, at det er uhensigtsmæssigt og unødvendigt at fastsætte en frist for ministerens meddelelse af eventuelle korrektioner til den verificerede udledning. Det gælder navnlig i situationer for driftslederens rapportering er forsinket, mangelfuld eller negativ. I disse situ-

ationer er der behov for, at korrektioner kan foretages på et senere tidspunkt. Ministeren har mulighed for at fastsætte en foreløbig CO₂-udledning, jf. forslaget til § 26, stk. 3 og 4 under forslagets § 1 nr. 19.

Til nr. 26

(§ 31, stk. 1)

Der er tale om en teknisk konsekvensrettelse som følge af registerforordningen, se bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Til nr. 27

(§ 34, stk. 3 og 7)

Bestemmelsen opregner de afgørelser, som ikke kan indbringes for Energiklagenævnet.

Ministerens fastsættelse af en produktionsenheds udledning efter § 30, stk. 3, vil kun finde sted, hvor udledningen ikke kan verificeres efter lovens bestemmelser. Kun i disse helt særlige situationer, er det nødvendigt, at der sker en administrativ fastsættelse af udledningen. I lighed med bestemmelsen i den gældende § 34 stk. 3, om at ministerens afgørelse om datagrundlaget for kvotetildelingen ikke kan påklages, foreslås det, at det af ministeren fastsatte udledningstal for produktionsenheden heller ikke kan påklages til Energiklagenævnet.

Samtidig foreslås de gældende § 34, stk. 3 og 7, af lovtekniske grunde samlet i ét stykke, således, at det udelukkende af § 34, stk. 3, fremgår, hvilke afgørelser, der ikke kan indbringes for Energiklagenævnet.

Til nr. 28.

§ 36, stk.1)

Efter den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 5, kan ministeren beslutte, at en driftsleder, der er tildelt kvoter på baggrund af urigtige data eller oplysninger, eller uden at betingelserne i denne lov herfor i øvrigt er opfyldt, skal tilbagelevere kvoter svarende til de uretmæssigt modtagne. Bestemmelsen kan især blive aktuel i en situation, hvor driftslederen er udtrådt af kvoteordningen, f.eks. pga. af lukning af virksomheden uden andre har overtaget denne, og hvor der derfor ikke kan ske justering eller modregning i den fremtidige tildeling.

Opfylder driftslederen ikke en afgørelse om at tilbagelevere uberettiget modtagne kvoter, kan domstolene pålægge denne bøde efter bestemmelserne i § 36.

Til § 2

Bestemmelsen i forslagets § 2 fastsættes tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren. Forslaget forventes at træde i kraft den 1. januar 2008, som er det tidspunkt, hvor 2 periode begynder.

Den del af lovforslaget, som vedrører selve allokeringen, dvs. forslagets § 1 nr. 8, skal godkendes af EU-Kommissionen inden disse bestemmelser kan sættes i kraft. Forslaget rummer derfor en bestemmelse om, at ministeren kan fastsætte, at dele af loven træder i kraft før andre dele af loven.

Forslagets § 1 nr. 36 indeholder en udvidelse af adgangen til at pålægge straf. Som det fremgår af stk. 2, kan denne adgang kun benyttes på overtrædelser begået efter lovens ikrafttræden. Der er således ikke tale om at indføre straffemulighed med tilbagevirkende kraft.

Til § 3

Ifølge den gældende § 4, stk. 2, kan produktionsenheder med et fossilt brændselsforbrug på under 1 pct. af det samlede brændselsforbrug, ansøge om, at der ses bort fra det fossile forbrug ved vurdering af virksomhedens forhold efter loven. Denne bestemmelse foreslås ophævet, jf. forslaget § 1, nr. 1, med bemærkninger.

Ophævelsen berører ophævelsen ikke de 3 produktionsenheder, som allerede har fået dispensation efter bestemmelsen, idet denne opretholdes jf. overgangsbestemmelsen i § 3. Som det fremgår af bestemmelsen, kan disse produktionsenheder kun opretholde dispensationen, såfremt det fossile forbrug konstant holdes under 1 pct. af det samlede årlige forbrug. Såfremt det fossile forbrug overstiger 1 pct. i et kalenderår, bortfalder dispensationen, og der skal derfor ske returnering af kvoter svarende til udledningen. Overskridelsen bevirker endvidere at produktionsenheden - som alle andre omfattede - fremover skal rapportere og verificere efter bestemmelserne i §§ 29 og 30, ligesom fritagelsen for afgiftsbetaling efter § 33 bortfalder.

Bilag 1

CO₂-udledningsfaktorer for 1998 til 2002 angivet i forhold til nedre brændværdi

Brændsel	CO ₂ kg/GJ
Kul	95,0
Raffinaderigas	56,9
LPG	65,0
LVN	65,0
Motorbenzin	73,0
Flyvebenzin	73,0
Petroleum	72,0
JP1	72,0
Gas-/dieselolie	74,0
Fuelolie	78,0
Orimulsion	80,0
Petroleumskoks	92,0
Spildolie	78,0
Naturgas	56,9*
Koks	105,0
Brunkulsbriketter	97,0
Bygas	56,9
Halm	0,0
Skovflis	0,0
Brænde	0,0
Træpiller	0,0
Træaffald	0,0
Biogas	0,0
Fiskeolie	0,0
Affald	78,7**

* For 2001 dog 57,25, for 2002 57,28, for 2003 57,19 og for 2004 57,12.

** Gælder for den fossile del (blandet plast) af affaldet.

Bilag 2

Bilag 2 vedrører nøgletal for tildeling af kvoter efter § 19 til driftsledere for nye produktionsenheder, samt produktionsenheder, der er omfattet af denne lov, og som efter [fremsættelsesdatoen] har foretaget en væsentlig udvidelse af produktionskapaciteten.

Kvoten fås ved at gange nøgletallet i søjlen "Kvoter pr. kapacitetsenhed" med produktionskapaciteten for den nye produktionsenhed udtrykt i den tilsvarende enhed som listet i søjlen "Kapacitetsenhed".

Bilag 2

Listepunkt på tung proceslisten	Kvoter pr. kapacitetsenhed (NAP2)	Kapacitetsenhed	Procesudledninger
1) Der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m ² i gartnerier og vækstlys i disse, dog bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detail-salg.	0,096	m2 opvarmet væksthuse	
2) Der anvendes direkte ved inddampning og tørring af vandopløst natriumklorid.	34	Ton tørt salt pr. time	
3) Der anvendes direkte ved pasteurisering, sterilisering, inddampning, homogenisering, koncentreret og tørring af mælk og mælkebaserede produkter med henblik på fremstilling af mælkebaserede produkter med et tørstofindhold på mindst 90 pct. Elektricitet anvendt direkte til opvarmning og tørring samt til drift af særlige anlæg, hvorved der som led i forarbejdningsprocessen sker en koncentration i form af f.eks. ultrafiltrering, er dog også omfattet. Koncentreret med henblik på fremstilling af de nævnte mælkebaserede produkter er omfattet, uanset om den foregår i virksomheden, som fremstiller disse produkter, eller i andre virksomheder.	2198	Ton mælkepulver pr. time	
	3435	Ton proteinpulver pr. time	
4) Der anvendes direkte ved fremstilling af foderstoffer, fodertilsætning, herunder foderfosfat, og foderblandinger samt tørring og inddampning af vinasse, mask, roepiller og lignende varer bestemt til dyrefoder. Dette gælder dog ikke forbrug til tørring af korn og frø.	20	Ton foderstof pr. time	
5) Der anvendes direkte ved fremstilling af mel, pulver og pellets af kød eller slagteaffald, uegnet til menneskeføde, henhørende under position 2301.10 i EU's kombinerede nomenklatur bortset fra fedtegrever egnede til menneskeføde.	343	Ton kød- og benmel pr. time	
6) Der anvendes direkte ved fremstilling af grøntmel, grøntpiller og andet kunsttørret grønt.	798	Ton grøntmel eller grøntmel pr. time	
7) Der anvendes direkte til fremstilling af pectinstoffer, pectinater og pectater samt planteslimmer og gelateringsmidler, også modificerede, udvundet af vegetabiliske stoffer henhørende under position 1302.20 til og med position 1302.39 i EU's kombinerede	1766	Ton pektin pr. time	
	638	Ton emulgator pr. time	

nomenklatur og modificeret stivelse henhørende under position 3505 i EU's kombinerede nomenklatur samt direkte ved fremstilling af emulgatorer bestemt til fødevarer fremstilling eller til teknisk brug på basis af vegetabiliske eller animalske fedt- og olie-stoffer.			
8) Der anvendes direkte ved destillering af alkohol og i kombination hermed fremstilling af gær, herunder efterfølgende tørring af gær.	491	m3 ren alkohol pr. time	
9) Der anvendes direkte ved tørring eller inddampning af papir- og papmasse eller andre stoffer eller produkter opløst i eller iblandet vand med et tørstofindhold på højst 40 pct. før tørring og et tørstofindhold på mindst 90 pct. efter tørring.	0	Som pkt. 21	
10) Glas	1191	Ton smeltet glas pr. time	Ja
11) Der anvendes direkte ved fremstilling af			
a) slaggeuld, stenuld og lignende mineralsk uld, ekspanderet vermiculit, ekspanderet ler, skumslagge og lignende ekspanderede mineralske stoffer, blandinger og varer af varmeisolerende, lydisolierende eller lydabsorberende mineralske stoffer henhørende under position 6806 i EU's kombinerede nomenklatur,	313	m3 letklinker pr. time	Ja
	2130	Ton linieuld pr. time	
b) glasfibre, herunder glasuld, henhørende under position 7019 i EU's kombinerede nomenklatur,	1153	Ton fibrering pr. time	Ja
12) Der anvendes direkte til keramisk brænding samt forudgående tørring af varer bestemt hertil.	704	Ton brændt gods pr. time	Ja
13) Der anvendes direkte til opvarmning, inddampning, tørring eller brænding af kalk, kridt, kridtsten, marmor og andre calciumcarbonatprodukter, flint, gips, moler, bentonit og andre lerarter, ferrosulfat, kobbersulfat og calciumoxid samt gødningsstoffer med et tørstofindhold på mindst 90 pct., heraf mindst 5 pct. fosfat efter tørring. Elektricitet anvendt direkte til fremstilling af calciumcarbonatprodukter dog alene i form af opvarmning og tørring samt til drift af særlige anlæg, hvorved der som led i forarbejdningsprocessen sker en koncentration af calciumcarbonatprodukterne samt afgiftspligtige varer bortset fra elektricitet til opvarmning af gipspladehærdelokaliteter, er dog også omfattet.	7499	Ton styk-kalk pr. time	Ja
	6949	Ton brændt kalk pr. time	Ja
	304	Ton tørret bentonit pr. time	
	4024	1000m2 gipsplader pr. time	

16) Der anvendes direkte ved fremstilling af fiskeolie samt fiskemel henhørende under position 2301.20 i EU's kombinerede nomenklatur på baggrund af fisk og krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr samt affald heraf. Dette gælder dog ikke forbrug af elektricitet til fremstilling af fiskemel, efter at fiskeolien og limvand er blevet udskilt fra pressekagen, og efter at fiskeolien er blevet separeret fra solubles i produktionsprocessen. Det gælder heller ikke forbrug af elektricitet til videreforædling af fiskeolien efter at denne er blevet separeret fra solubles.	343	Ton råvarer til fiskeolie og fiskemelsfremstilling pr. time	
17) Der anvendes direkte ved fremstilling af rør- og roesukker henhørende under position 17.01 i EU's kombinerede nomenklatur på baggrund af sukkerroer og sukkerrør.	684	Ton roesukker pr. time	
18) Der anvendes direkte ved fremstilling af stivelse henhørende under position 11.08 i EU's kombinerede nomenklatur, hvis tørstofindholdet er på mindst 80 pct.	76	Ton kartoffelmel pr. time	
	1805	Ton kartoffelproteinpulver pr. time	
19) Der anvendes direkte til tørring og brænding af malt.	442	Ton malt pr. time	
21) Der anvendes direkte til fremstilling af papir og pap på basis af retur- og affaldspapir og pulp heraf eller cellulose samt anvendes til formaling af calciumcarbonatprodukter til pulver med en diameter på højst 3 my, i det omfang pulveret er bestemt til at anvendes til fremstilling af papir. Dette gælder dog ikke afgiftspligtige varer, der anvendes til efterbehandling af papir eller pap, herunder efterfølgende fremstilling af papir og pap eller andre papir- og papprodukter på basis af færdigfremstillet papir, bortset fra coating eller glitning. Elektricitet anvendt til fremstilling af papir og pap i andre former end ruller eller ark er dog ikke omfattet, når papiret eller pappet har andre former end æggebakker. Afgiftspligtige varer anvendt direkte til fremstilling af æggebakker af andre materialer er også omfattet.	196	Ton (returpapir til) pulp pr. time	
	2679	Ton (pulp til) papir pr. time	
22) Der anvendes direkte til fremstilling af cellulose eller pulp af retur- og affaldspapir og pap.	196	Ton (returpapir til) pulp pr. time	
28) Der anvendes direkte ved raffinering og destillering af mineralolieprodukter samt stenkulstjære og andre mineralstjærer samt produkter udvundet heraf.	724	Ton raffinerede færdigprodukter pr. time	
	5469	Ton grå cement pr. time	Ja
29) Der anvendes direkte til fremstilling af cement.	7764	Ton hvid cement pr. time	Ja

<p>30) Der anvendes direkte til smeltning af metaller og glas og varmholdelse af smeltede metaller og glas samt direkte til fremstilling af valsede eller kontinuert støbte slabs og knipler samt til videreforarbejdning af slabs og knipler ved varmvalsning til plader, tråd, stænger og lignende varer af jern og stål, ikke ydeligere forarbejdet ved f.eks. sandblæsning m.v., til metalvarmebehandlingsanlæg og til ventilation af lokaler, hvor smeltet metal og glas forarbejdes. Alene opvarmning af glas til over 300 grader samt varmholdelse af glas, der har været opvarmet herover i fremstillingsprocessen, betragtes som smeltning af glas samt varmholdelse af smeltet glas.</p>			
	196	Ton støbejern pr. time	

BILAG 2

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lov om CO₂-kvoter

Lovforslaget

Forslag til lov om ændring af lov om CO₂-kvoter

§ 1

I lov nr. 493 af 9. juni 2004 om CO₂-kvoter, som ændret ved lov nr. 410 af 1. juni 2005, § 63 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, § 71 i lov nr. 431 af 6. juni 2005 og § 10 i lov nr. 571 af 9. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1) Denne lov gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EF-Tidende 2003, nr. L 275, side 32) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004 om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »,side 18.«: »I loven er medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EF) nr. 2216/2004 af 21. december 2004 om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 280/2004/EF (EU-Tidende 2004 nr. 386, side 1). Ifølge artikel 249 i EF-traktaten gælder en

drivhusgasemissioner i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmekanismer, (EU-Tidende 2004 nr. L 338, side 18).

§ 4. ...

Stk. 2. Såfremt det fossile brændselsforbrug på en produktionsenhed omfattet af loven udgør mindre end 1 pct. af produktionsenhedens samlede brændselsforbrug, kan transport- og energiministeren beslutte, at der ses bort fra det fossile brændselsforbrug ved vurdering af produktionsenhedens forhold efter loven. Ministeren kan stille vilkår om, hvorledes brændselsforbruget skal dokumenteres.

§ 9. En produktionsenhed, som er omfattet af loven, må kun udlede CO₂, såfremt økonomi- og erhvervsministeren har meddelt produktionsenhedens driftsleder tilladelse hertil. Driftsledere for produktionsenheder, som er sat i drift inden den 31. marts 2004, skal indgive ansøgning om tilladelse til udledning af CO₂ på et af ministeren anvist ansøgningsskema senest den 15. august 2004. Ansøgninger modtaget efter denne dato vil ikke blive taget i betragtning ved uddeling af kvoter efter bestemmelserne i §§ 17 og 18 for 1. periode, fra 2005 til 2008.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan ministeren i særlige tilfælde beslutte, at en driftsleder, som har ansøgt om tilladelse, midlertidigt kan foretage udledning af CO₂, indtil ministeren har taget stilling til ansøgningen.

Stk. 3. Ministeren kan i særlige tilfælde beslutte, at ansøgninger efter stk. 1 modtaget efter den 15. august 2004 skal tages i betragtning ved tildeling af kvoter for 1. periode.

Stk. 4. Såfremt flere driftsledere søger om tilladelse efter stk. 1 for samme produktionsenhed, tildeles tilladelsen

forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. § 4, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

3. § 9 affattes således:

»§ 9. En produktionsenhed, som er omfattet af loven, må kun udlede CO₂, såfremt ministeren har meddelt produktionsenhedens driftsleder tilladelse hertil. Driftslederen skal søge om tilladelse på et ansøgningsskema anvist af ministeren.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan ministeren i særlige tilfælde beslutte, at en driftsleder, som har ansøgt om tilladelse, midlertidigt kan udlede CO₂, indtil ministeren har taget stilling til ansøgningen.

Stk. 3. Såfremt flere driftsledere søger om tilladelse efter stk. 1 for samme produktionsenhed, tildeles tilladelsen den, som ejer produktionsenheden.

Stk. 4. Ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde følgende:

- 1) Oplysninger til identifikation af produktionsenheden, dennes ejer og driftsleder.
- 2) Oplysninger om påregnede aktiviteter, forventet udledning af CO₂ fra produktionsenhedens enkelte anlæg samt kilder til udledningen.
- 3) En plan der redegør for, hvordan driftslederen vil overvåge udledningen af CO₂, jf. § 28, stk. 3 og 4.

den, som ejer produktionsenheden.

Stk. 5. Ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde følgende:

- 1) Oplysninger til identifikation af produktionsenheden, dennes ejer og driftslederen.
- 2) Oplysninger om aktiviteter, udledninger af CO₂ fra produktionsenhedens enkelte anlæg samt kilder til udledningen.
- 3) En plan, der redegør for, hvordan driftslederen vil overvåge udledningen af CO₂, jf. § 28, stk. 3 og 4.

Stk. 6. Driftslederen for anlæg, der udelukkende anvender biomasse som brændsel, har ikke pligt til at udarbejde en plan for overvågning af CO₂ - udledningen, jf. stk. 5, nr. 3.

§ 13. Enhver kvote skal kunne identificeres entydigt og kan kun anvendes til dækning af udledninger af CO₂ fra en produktionsenhed i den periode, for hvilken den er tildelt.«

Stk. 3. Anvendelse af en kvote til dækning af udledninger af CO₂, jf. stk. 1, sker ved, at driftslederen anviser kvoten til annullering, jf. § 26.

Stk. 4. Efter den 30. april i det første år i en ny periode annullerer miljøministeren kvoter på registerets konti tildelt for den foregående periode, som ikke allerede er annulleret, jf. stk. 3, og erstatter disse med et tilsvarende antal kvoter med gyldighed for den aktuelle periode, jf. dog stk. 5. Miljøministeren underretter driftslederen herom.

Stk. 5. Driftslederen for produktionsenheder, der udelukkende anvender biomasse som brændsel, har ikke pligt til at udarbejde en plan for overvågning af CO₂-udledningen, jf. stk. 4, nr.3.«

4. I § 13, *stk. 1*, indsættes efter »for hvilken den er tildelt«: »jf. dog stk. 6«.

5. I § 13, *stk. 3*, ændres »anviser kvoten til annullering« til: »returnerer kvoten«.

6. § 13, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Efter den 30. april i det første år i en ny periode annullerer miljøministeren kvoter på registerets konti tildelt for den foregående periode, som ikke er returneret, jf. stk. 3, og erstatter disse med et tilsvarende antal kvoter med gyldighed for den aktuelle periode, jf. dog stk. 5. Miljøministeren underretter kontohaveren herom.«

7. I § 13 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Driftsledere, som pålægges afgiftsbetaling efter § 31 som følge af manglende eller utilstrækkelig returnering af kvoter pr. 30. april 2008, kan efter denne dato anvende kvoter tildelt for 2. periode til dækning af udledninger i 1. periode, jf. § 26, stk. 2.«

Fastsættelse og tildeling af kvoter

Den samlede kvote for 1. periode

§ 15. For 1. periode, fra den 1. januar 2005 til den 31. december 2007, fastsættes det samlede antal kvoter til udledning af CO₂ til i alt 100,5 mio. kvoter. Hertil kommer eventuelle kvoter tildelt efter § 22.

Stk. 2. Der afsættes 5,025 mio. af de i stk. 1 nævnte kvoter til salg, jf. § 21.

Stk. 3. Til nye produktionsenheder, der idriftsættes efter den 31. marts 2004, jf. § 19, og til ikke kendte, uforudsete krav på kvotetildeling efter §§ 17 og 18 afsættes 3,0 mio. af de i stk. 1 nævnte kvoter.

Stk. 4. Kvoterne tildeles af økonomi- og erhvervsministeren efter reglerne i §§ 17-20 til driftsledere, som er i besiddelse af en udledningstilladelse efter § 10, stk. 1.

Basisår for tildelingen

§ 16. Kvantetildelingen efter § 17 sker på grundlag af den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktionen i basisårene, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Ved basisårene forstås perioden fra den 1. januar 1998 til den 31. december 2002.

Stk. 3. Hvis en produktionsenhed ikke har været i drift alle basisårene, anvendes driftsperioden inden for basisårene som basisår.

Stk. 4. Hvis CO₂-udledningen i 2002 er højere end den gennemsnitlige CO₂-udledning i basisårene, jf. stk. 2 og 3, benyttes 2002 som basisår.

Stk. 5. Produktionsenheder eller dele heraf som nævnt i § 18, stk. 1, indgår ikke i beregningen af den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktionen i basisårene, jf. stk. 1.

Stk. 6. Afgørelse af, hvilket data-

8. Overskrifterne til *kapitel 4* og §§ 15-20 med tekstoverskrifter affattes således:

»Fastsættelse og tildeling af kvoter

Den samlede kvote for 2. periode

§ 15. For 2. periode, fra den 1. januar 2008 til den 31. december 2012, fastsættes det samlede antal kvoter til tildeling til driftslederne til udledning af CO₂ til i alt 122,5 mio. kvoter.

Stk. 2. Såfremt det samlede antal kvoter i stk. 1 overstiger det antal kvoter, som efter denne lov skal tildeles driftsledere, kan den overskydende kvotemængde sælges som angivet i § 21. Ministeren kan dog højst sælges 12,25 mio. kvoter fra 2. periode.

Stk. 3. Til nye produktionsenheder, dvs. produktionsenheder, der idriftsættes efter den 1. januar 2007, og til ikke kendte uforudsete krav efter §§ 17 og 18 afsættes 2,5 mio. af kvoterne i stk. 1.

Stk. 4. Kvoterne tildeles af transport- og energiministeren efter §§ 17-20 a til driftsledere, som opfylder § 20, stk. 2.

Stk. 5. Kvoterne til nye produktionsenheder efter stk. 3 tildeles fra den 1. i måneden efter at driftslederen har meddelt, at den nye produktionsenhed er sat i drift, og tildeles i resten af perioden, såfremt puljen i stk. 3 giver mulighed herfor ved 1. tildeling, og betingelserne for kvotetildeling i øvrigt er opfyldt.

Basisår for tildeling i 2. periode

§ 16. Kvantetildelingen efter § 17 sker på grundlag af den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktion i basisårene, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Ved basisårene forstås perioden fra den 1. januar 1998 til den 31. december 2004.

Stk. 3. Hvis en produktionsenhed ikke har været i drift i alle basisårene, anvendes driftsperioden inden for basis-

grundlag der skal anvendes ved beregning af kvotetildelingen for en produktionsenhed, træffes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 7. Brændselsforbruget til varme-produktion, jf. § 17, for kraft-varmeanlæg beregnes som den nyttiggjorte varmeproduktion delt med en varmevirkningsgrad på 125 pct. og for kedelanlæg som hele brændselsforbruget. Ved beregning af brændsels CO₂-indhold benyttes udledningsfaktorerne i bilag 1.

Tildeling for produktionsenheder, som er sat i drift inden den 2. januar 2002

§ 17. For el- og varmeproducerende produktionsenheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, som primært har til formål at sælge el eller varme til de kollektive net, tildeles for 1. periode 1,680 kvoter for hver MWh fossil elproduktion, der i gennemsnit om året i basisårene netto blev produceret på enheden, samt 3,0 kvoter for hver ton CO₂, der i gennemsnit om året i basisårene blev udledt fra brændsler anvendt til varmeproduktion.

Stk. 2. For alle øvrige produktionsenheder omfattet af denne lov, jf. §§ 5-8, tildeles for 1. periode 3,0 kvoter for hver ton CO₂, der i gennemsnit om året i basisårene blev udledt fra produktionsenheden.

Stk. 3. Såfremt en driftsleder for en produktionsenhed omfattet af stk. 1 og 2 eller § 18 kan sandsynliggøre, at CO₂-udledningen øges eller mindskes gennemsnitligt med mindst 10 pct. i 1. periode i forhold til produktionsenhedens CO₂-udledning i 2002 på grund af lovkrav, der følger af fællesskabslovgivning, får driftslederen sine kvoter suppleret eller reduceret i forhold til tildelingen efter stk. 1 og 2 eller § 18 svarende til den forventede ændring i CO₂-udledningen.

Stk. 4. Såfremt ministeren finder, at en produktionsenhed omfattet af stk. 1

årene som basisår

Stk. 4. Hvis CO₂-udledningen i 2004 er større end den gennemsnitlige CO₂-udledning i basisårene jf. stk. 2 og 3, benyttes 2004 som basisår.

Stk. 5. Produktionsenheder eller dele heraf, som nævnt i § 18, stk. 1, og § 19, stk. 1, og som er sat i drift efter den 1. januar 2004, indgår ikke i beregningen af den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktionen i basisårene, jf. stk. 1.

Stk. 6. Afgørelse af, hvilket datagrundlag for den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning, el- og varmeproduktion, der skal anvendes ved beregning af kvotetildelingen for en produktionsenhed, træffes af ministeren, såfremt der ikke kan opnås enighed med driftslederen om datagrundlaget.

Stk. 7. Brændselsforbruget til varme-produktion, jf. § 17, for kraft-varmeanlæg beregnes som den nyttiggjorte varmeproduktion delt med en varmevirkningsgrad på 125 pct. og for kedelanlæg som hele brændselsforbruget. Ved beregning af brændsels CO₂-indhold benyttes udledningsfaktorerne i bilag 1.

Tildeling i 2. periode til produktionsenheder, som er sat i drift inden den 1. april 2004

§ 17. For el- og varmeproducerende produktionsenheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, som primært har til formål at sælge el eller varme til de kollektive net, tildeles for 2. periode 1,947 kvoter for hver MWh fossil elproduktion, der i gennemsnit om året i basisårene netto blev produceret på enheden, samt 4,35 kvote for hver ton CO₂, der i gennemsnit om året i basisårene blev udledt fra brændsler anvendt til varmeproduktion, jf. dog § 18.

Stk. 2. For alle øvrige produktionsenheder omfattede, jf. §§ 5-8, tildeles for 2. periode 4,35 kvoter for hver ton CO₂,

og 2 eller § 18 vil få CO₂-udledningen mindsket gennemsnitligt med mindst 10 pct. i 1. periode i forhold til produktionsenhedens CO₂-udledning i 2002 på grund af lovkrav, der følger af fællesskabslovgivning, får driftslederen sine kvoter reduceret i forhold til tildelingen efter stk. 1 og 2 eller § 18 svarende til den forventede ændring i CO₂-udledningen.

Stk. 5. Det er en betingelse for ændring af kvotetildelingen efter stk. 3 og 4, at lovkravene er gennemført i dansk ret inden den 31. marts 2004.

Tildeling for produktionsenheder, som er sat i drift fra den 2. januar 2002 til den 31. marts 2004

§ 18. For en produktionsenhed, som er sat i drift i perioden fra den 2. januar 2002 til den 31. marts 2004, eller som i denne periode væsentligt udvides, jf. stk. 6, tildeles for 1. periode kvoter som angivet i stk. 2-4.

Stk. 2. For en elproducerende produktionsenhed med det primære formål at levere el og eventuelt varme til de kollektive net, og som er omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, tildeles for 1. periode årligt 1.589 kvoter pr. installeret MW fossil elkapacitet og 530 kvoter pr. installeret MW fossil varmekapacitet.

Stk. 3. For varmeproducerende produktionsenheder uden elproduktion med det primære formål at levere varme til kollektive net, som er omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, tildeles for 1. periode årligt 27 kvoter pr. installeret MW fossil varmekapacitet.

Stk. 4. For øvrige produktionsenheder omfattet af denne lov tildeles for perioden 2005-2007 årlige kvoter pr. installeret kapacitet som anført i nr. 1-10:

1) For energiproducerende produktionsenheder inden for offshoresektoren, som er omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, tildeles 1.420 kvoter pr. ind-

der i gennemsnit om året i basisårene blev udledt fra produktionsenhedens brændselsrelaterede CO₂-udledninger og 4,9 kvoter for hver ton CO₂, der i gennemsnit om året i basisårene blev udledt fra produktionsenhedens procesudledning, jf. dog § 18.

Stk. 3. Hvis produktionsenheden dokumenterer, at den faktiske udledning af CO₂ i driftsperioden inden for basisårene, jf. § 16, stk. 3, er markant lavere på grund af reduceret produktion i forhold til forventet normal produktion, kan ministeren beslutte, at kvotetildelingen sker efter § 18. Hvis den reducerede produktion skyldes kommercielle eller markedsmæssige forhold, finder bestemmelsen ikke anvendelse.

§ 18. For en produktionsenhed, som er sat i drift i perioden 2. januar 2004 til den 31. marts 2004 eller som i denne periode har foretaget en væsentlig udvidelse, tildeles for 2. periode kvoter som angivet i stk. 2-5.

Stk. 2. Alle produktionsenheder, bortset fra enhederne i stk. 3-5, tildeles 0,87 kvote årligt for hver ton CO₂ af den beregnede brændselsrelaterede CO₂-udledning i 2004 samt 0,98 kvote årligt for hver ton CO₂ af den beregnede procesrelaterede CO₂-udledning i 2004. Beregningen sker på grundlag af produktionsenhedens faktiske CO₂-udledning i 2004 omregnet til udledningen for et helt driftsår.

Stk. 3. Energiproducerende anlæg i industrien m.v., som er omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, tildeles 459 kvoter årligt pr. installeret MW indfyret fossil kapacitet. Hvis kvotetildelingen er højere efter tildelingsprincipperne i stk. 2, sker kvotetildelingen efter principperne i stk. 2.

Stk. 4. Produktionsenheder, som nævnt i § 6, nr. 2, tildeles årligt i 2. periode 131 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton støbt gods pr. time. Hvis kvotetilde-

- fyret MW kapacitet.
- 2) For elproducerende produktionsenheder med det primære formål at producere varme til industriel proces (industriel kraft-varme eller varme til servicesektoren), som er omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, tildeles 3.500 kvoter pr. installeret MW fossil elkapacitet.
 - 3) For øvrige energiproducerende anlæg i industrien m.v., som er omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, tildeles 528 kvoter pr. installeret MW indfyret fossil kapacitet.
 - 4) For produktionsenheder som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 2, tildeles 46 kvoter pr. installeret kapacitet i ton raffinerede færdigprodukter pr. dag.
 - 5) For produktionsenheder som nævnt i § 6, nr. 2, tildeles 150 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton støbt gods pr. time.
 - 6) For produktionsenheder som nævnt i § 7, nr. 1, tildeles 296 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton grå cementklinker pr. dag, 375 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton hvide cementklinker pr. dag og 365 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton brændt kalk pr. dag.
 - 7) For produktionsenheder som nævnt i § 7, nr. 2, tildeles 76 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton glasuld pr. dag og 71 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton støbt glas pr. dag.
 - 8) For produktionsenheder som nævnt i § 7, nr. 3, tildeles 44 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton brændt gods pr. dag og 28 kvoter pr. kapacitetsenhed i m³ letklinker pr. dag.
 - 9) For produktionsenheder som nævnt i § 8, nr. 1, tildeles 16 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton pulp pr. dag.
 - 10) For produktionsenheder som nævnt i § 8, nr. 2, tildeles 128 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton papir eller pap pr. dag.

Stk. 5. De i stk. 1-4 nævnte produktionsenheder kan efter ansøgning få til-

lingen er højere efter tildelingsprincipperne i stk. 2, sker kvotetildelingen efter principperne i stk. 2.

Stk. 5. Produktionsenheder, som nævnt i § 7, nr. 3, tildeles årligt 38 kvoter pr. kapacitetsenhed i ton brændt gods pr. dag. Hvis kvotetildelingen er højere efter tildelingsprincipperne i stk. 2, sker kvotetildelingen efter principperne i stk. 2.

Tildeling i 2. periode til produktionsenheder, som sættes i drift efter den 31. marts 2004

§ 19. Produktionsenheder, der sættes i drift efter den 31. marts 2004, tildeles kvoter efter stk. 3-7. Det samme gælder for større udvidelser af produktionskapaciteten på eksisterende produktionsenheder, der sættes i drift efter den 31. marts 2004, og for produktionsanlæg, der er idriftsat før den 31. marts 2004, men først opfylder kravene til at være omfattet af loven efter denne dato. Tildeling af kvoter efter denne bestemmelse er betinget af, at de anlæg, der indgår i produktionsenheden, ikke tidligere har været en del af en produktionsenhed, der fortsat omfattes af kvotedirektivet.

Stk. 2. Ved en større udvidelse i stk. 1 forstås:

- 1) For produktionsenheder omfattet af stk. 3 og 6 en udvidelse af kapaciteten på mindst 10 MW indfyret effekt eller en forøgelse af den indfyrede kapacitet med mindst 20 pct. i forbindelse med etablering af kraftvarme-produktion.
- 2) For produktionsenheder omfattet af stk. 5 en udvidelse på mere end 10 pct. af den installerede produktionskapacitet før udvidelsen.

Stk. 3. Driftsledere for elproducerende produktionsenheder, der ikke er omfattet af stk. 6, tildeles 1191 kvoter pr. MW installeret fossil elproduktionskapacitet pr. år, enheden er i drift. Der tildeles yderligere 305 kvoter pr. MW

delt supplerende kvoter, hvis produktionsenheden kan dokumentere, at den tildelte kvote efter stk. 2-4 er mindst 5 pct. mindre end den kvotetildeling, som produktionsenhedens faktiske udledning af CO₂ set over en længere periode berettiger til efter tildelingsprincipperne i § 17. Ansøgningen skal være indgivet senest den 15. august 2004. Supplerende kvoter tages fra den i § 15, stk. 3, nævnte pulje.

Stk. 6. Ved væsentlig udvidelse i den bestemmelse forstås:

- 1) For produktionsenheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, en udvidelse af kapaciteten på mindst 10 MW indfyret effekt.
- 2) For produktionsenheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2 og 3, og §§ 6-8 en udvidelse på mere end 5 pct. af den før udvidelsen installerede produktionskapacitet.

For produktionsenheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2 og 3, og §§ 6-8 en forøget CO₂-udledning på mere end 5 pct. som følge af ombygning af produktionsenheden til produktion af mere CO₂-intensive produkter. Forøgelsen vurderes i forhold til den før ombygningen udledte CO₂.

Tildeling for produktionsenheder, der er sat i drift efter den 31. marts 2004

§ 19. En ny produktionsenhed, der sættes i drift efter den 31. marts 2004, tildeles kvoter fra puljen til nye produktionsenheder, jf. § 15, stk. 3, efter bestemmelserne i stk. 3-8, jf. dog stk. 2. Ved nye produktionsenheder forstås nyetablerede produktionsenheder, større udvidelser af produktionskapaciteten på eksisterende produktionsenheder, jf. stk. 7, og produktionsanlæg, der er idriftsat før den 31. marts 2004, men først opfylder kravene til at være omfattet af loven efter denne dato.

Stk. 2. Kvoterne efter stk. 1 tildeles fra den 1. i måneden efter, at den nye

installeret fossil varmeproduktionskapacitet pr. år, enheden er i drift, forudsat at varmen ikke helt eller delvist anvendes i de tunge processer, jf. stk. 5. Ved kraft-varme-producerende enheder beregnes elkapaciteten ved fuld varmeproduktion. Tildelingen af kvoter er betinget af, at den tekniske enhed, hvis idriftsættelse udløser kvotetildelingen vil være i drift mindst 3.000 fuldlasttimer årligt. Opfyldes kravet om 3.000 årlige fuldlasttimer ikke, kan ministeren kræve, at driftslederen tilbageleverer tildelte kvoter. Ministeren kan som betingelse for kvotetildelingen fastsætte nærmere krav til dokumentationen af driftstiden.

Stk. 4. En varmeproducerende produktionsenhed, som er sat i drift efter den 31. marts 2004 og ikke producerer el, tildeles ikke kvoter for 2. periode.

Stk. 5. En produktionsenhed med aktiviteter, der er omfattet af bilaget om tung proces i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, tildeles kvoter ud fra de nøgletal, der angives i bilag 2 til denne lov. Nye produktionsenheder med aktiviteter, der efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter afgiftsmæssigt regnes som tung proces, for hvilke der ikke er et nøgletal i denne lovs bilag 2, tildeles til de tunge processer 178 kvoter pr. installeret MW varmekapacitet pr. år, enheden er i drift.

Stk. 6. En energiproducerende produktionsenhed på en offshorevirksomhed, tildeles 2975 kvoter pr. MW aksel-effekt pr. år, enheden er i drift.

Stk. 7. Kvotetildeling efter stk. 5 og 6 er betinget af, at produktionsenheden helt eller delvist anvender et fossilt brændsel, for hvis udledning driftslederen skal returnere kvoter efter § 26. Såfremt der kun delvis anvendes fossilt brændsel, reduceres kvotetildelingen forholdsmæssigt.

Kvotetildelingen

produktionsenhed er sat i drift, såfremt puljen nævnt i § 15, stk. 3, ikke er opbrugt på tildelingstidspunktet.

Stk. 3. Nye elproducerende produktionsenheder, der ikke er omfattet af stk. 6, tildeles 1.710 kvoter pr. MW installeret fossil elproduktionskapacitet pr. år, enheden er i drift. Hvis varmen ikke helt eller delvis anvendes i de tunge processer, jf. stk. 5, tildeles yderligere 350 kvoter pr. MW installeret fossil varmeproduktionskapacitet pr. år, enheden er i drift. Ved kraft-varmeproducerende enheder beregnes elkapaciteten ved fuld varmeproduktion.

Stk. 4. En ny varmeproducerende produktionsenhed, der ikke producerer el, og hvis primære formål er at producere varme til de kollektive net, tildeles 205 kvoter pr. installeret MW fossil varmekapacitet pr. år, enheden er i drift.

Stk. 5. En ny produktionsenhed med aktiviteter, der er omfattet af bilaget om tung proces i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, tildeles kvoter ud fra de nøgletal, der angives i bilag 2 til denne lov. Nye produktionsenheder med aktiviteter, der i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter afgiftsmæssigt er regnet som tung proces, men for hvilke der ikke er et nøgletal i lovens bilag 2, tildeles til de tunge processer 205 kvoter pr. installeret MW varmekapacitet pr. år, enheden er i drift.

Stk. 6. For nye energiproducerende produktionsenheder på offshorevirksomheder tildeles 4.700 kvoter pr. MW energiproduktionskapacitet målt som akseleffekt pr. år, enheden er i drift.

Stk. 7. Ved en større udvidelse efter denne bestemmelse forstås:

- 1) For produktionsenheder omfattet af stk. 3, 4 og 6 en udvidelse af kapaciteten på mindst 10 MW indfyret effekt eller en forøgelse af den indfyrede kapacitet med mindst 20 pct. i forbindelse med etablering af

§ 20. Produktionsenhedens samlede kvote efter §§ 17 og 18 for perioden 2008-2012 tildeles driftslederen af ministeren med 20 pct. i hvert af årene. Kvoter tildelt efter § 19 tildeles forholdsmæssigt hvert år.

Stk. 2. Tildeling af den årlige kvote er betinget af, at driftslederen er i besiddelse af en gyldig udledningstilladelse efter § 10, jf. dog § 9, stk. 2, at produktionsenheden har en reel produktion ved starten af det år, kvoten tildeles for, og at de oplysninger af betydning for kvotetildelingen, som driftslederen har meddelt, er korrekte.

Stk. 3. Såfremt en driftsleder ikke har opfyldt sin forpligtelse til at returnere kvoter efter § 26, stk. 2, fradrages den skyldige mængde kvoter inden førstkommende kvotetildeling til driftslederen.

Stk. 4. Såfremt kvotetildelingen er baseret på urigtige data eller oplysninger, kan der ske en justering af kvotetildelingen i følgende år.

Stk. 5. Ministeren kan beslutte, at en driftsleder, der er tildelt kvoter på baggrund af urigtige data eller oplysninger, eller uden at betingelserne i denne lov herfor i øvrigt er opfyldt, skal tilbagelevere kvoter svarende til de uretmæssigt modtagne.

Stk. 6. Tildelingen af kvoter til driftslederen sker ved, at ministeren hvert år underretter miljøministeren om, at et nærmere angivet antal kvoter senest den 28. februar i tildelingsåret skal indsættes på de respektive driftslederes konti i registret. Miljøministeren underretter den enkelte driftsleder om tildelingen.«

kraft-varme-produktion.

- 2) For produktionsenheder omfattet af stk. 5 en udvidelse på mere end 10 pct. af den før udvidelsen installerede produktionskapacitet.

Stk. 8. Kvotetildeling efter stk. 3-7 er betinget af, at produktionsenheden helt eller delvis anvender et fossilt brændsel, for hvis udledning driftslederen skal anvise kvoter til annullering efter § 26. Såfremt der kun delvis anvendes fossilt brændsel, reduceres kvotetildelingen forholdsmæssigt.

Kvotetildelingen

§ 20. Produktionsenhedens samlede kvote efter §§ 17 og 18 for perioden 2005-2007 tildeles driftslederen af økonomi- og erhvervsministeren med 40 pct. i 2005, 30 pct. i 2006 og 30 pct. i 2007.

Stk. 2 . Tildeling af den årlige kvote er betinget af, at driftslederen er i besiddelse af en gyldig udledningstilladelse efter § 10, jf. dog § 9, stk. 2, at produktionsenheden ikke er taget permanent ud af drift ved starten af det år, kvoten tildeles for, og at de oplysninger af betydning for kvotetildelingen efter kapitel 4, som driftslederen har meddelt, er korrekte.

Stk. 3. Kvoter, som ikke tildeles på grund af forhold nævnt i stk. 2, overgår til den i § 15, stk. 3, nævnte pulje.

Stk. 4. Såfremt kvotetildelingen er baseret på urigtige data eller oplysninger, kan der ske en justering af kvotetildelingen i følgende år.

Stk. 5. Tildelingen af kvoter til driftslederen sker ved, at økonomi- og erhvervsministeren hvert år underretter miljøministeren om, at et nærmere angivet antal kvoter senest den 28. februar i tildelingsåret skal indsættes på de respektive driftslederes konti i registeret. Miljøministeren underretter den enkelte driftsleder om tildelingen.

9. Efter § 20 indsættes før tekstover-

skriften "Salg af kvoter":

»*Ophør af produktion*

§ 20 a. Driftslederen er forpligtet til at oplyse ministeren om produktionsenhedens ophør af reel produktion.

Stk. 2. Hvis produktionsenheden genoptager produktion senest den 31. december i ophørsåret, beholdes retten til kvotetildeling efter de hidtidige principper.

Stk. 3. Hvis produktionsenheden genoptager produktionen efter den 31. december i ophørsåret, tildeles kvoter efter § 19, stk. 2-9.«

§ 21. ...

Stk. 2. Tildeling af kvoter erhvervet efter stk. 1 sker ved, at ministeren anmoder miljøministeren om at indsætte kvoter på køberens konto i registeret.

10. § 21, stk. 2 ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

11. I § 21 a indsættes som *stk. 10* og *11*:

»*Stk. 10.* Miljøministeren kan fastsætte regler for udstedelse af JI-kreditter for projekter udført i Danmark, herunder regler for fremgangsmåden, betingelser og tidspunkt for udstedelsen.

Stk. 11. Miljøministeren kan fastsætte regler, der begrænser adgangen til at overføre CDM- og JI- kreditter fra en periode til næste periode og regler om, at visse kreditter mister deres gyldighed og annulleres ved udgangen af en periode.«

§ 22. Økonomi- og erhvervsministeren kan i perioden indtil 2008 efter godkendelse af Europa-Kommissionen i tilfælde af force majeure som angivet i kvotedirektivets bestemmelser herom tildele yderligere kvoter til enkelte driftsledere.

Stk. 2. Kvoter tildelt efter stk. 1 kan ikke sælges eller på anden måde overdrages til andre.

Stk. 3. Driftsledere, der vil påberåbe sig force majeure for et givet år, skal senest den 1. januar det efterfølgende år fremsende ansøgning til økonomi- og erhvervsministeren om tildeling af yderligere kvoter efter stk. 1. Ansøgningen skal indeholde begrundelse for, at der påberåbes force majeure samt en begrundet angivelse af den ekstra udledning af drivhusgasser, som force majeure-situationen har medført.

Stk. 4. Ministeren tager på baggrund af ansøgningen stilling til, om denne skal forelægges for Europa-Kommissionen, jf. stk. 1.

§ 24. Miljøministeren etablerer et elektronisk register, som skal indeholde oplysninger om tildeling, beholdning, overdragelse og annullering af kvoter efter denne lov. Registeret indeholder endvidere CDM- og JI-kreditter, som indehavere heraf ønsker indsat i dette.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som indeholdes i registeret, om den nærmere indretning af dette, om registerets opgaver og udførelsen heraf, herunder om samarbejdet med andre registre, om driften af registeret, om anvisning af kvoter til annullering efter § 13, stk. 3, samt om offentlighedens adgang til oplysninger i registeret.

13. § 24, *stk. 1*, affattes således:

»Miljøministeren etablerer et elektronisk register, som skal indeholde oplysninger om tildeling, beholdning, overdragelse, annullering og returnering af kvoter, CDM- og JI-kreditter efter denne lov.«

14. I § 24, *stk. 3*, ændres »anvisning af kvoter til annullering« til: »returnering af kvoter«.

15. I § 25 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Miljøministeren kan fastsætte

regler om afvisning af at indsætte visse kreditter på visse konti.«

§ 26. Driftslederen for en produktionsenhed omfattet af loven skal hvert år senest den 30. april anvise et antal kvoter til annullering svarende til den foregående års verificerede CO₂-udledning fra produktionsenheden, jf. dog § 26 a.

Stk. 2. Hvis driftslederen ikke har anvist et tilstrækkeligt antal kvoter til annullering i forhold til den foregående års verificerede CO₂-udledninger, skal driftslederen senest den 30. april det følgende år anvise kvoter til annullering svarende til mankoen fra tidligere år, jf. dog § 26 a.

16. I § 26, *stk. 1*, ændres »anvise et antal kvoter til annullering« til: »returnere et antal kvoter«.

17. I § 26, *stk. 2*, ændres »anvist et tilstrækkeligt antal kvoter til annullering« til: »returneret et tilstrækkeligt antal kvoter«.

18. I § 26, *stk. 2*, ændres »anvise kvoter til annullering« til: »returnere kvoter«.

19. I § 26 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

»*Stk. 3.* Til opfyldelse af forpligtelsen til returnering af kvoter eller kreditter efter § 26, *stk. 1* og *2* kan en driftsleder i 2. periode anvende CDM- og JI-kreditter, jf. § 26 a, *stk. 1*, svarende til 7,10 pct. af de tildelte kvoter til produktionsenheden. For driftsledere for kraft- og kraft-varme-produktionsenheder, som primært har til formål at sælge el til de kollektive net, er grænsen for anvendelse af kreditter dog 32,30 pct. af de kvoter, som i perioden er tildelt til produktionsenheden til fossil elproduktion efter §§ 17, *stk. 1*, og 19.

Stk. 4. Foreligger rapportering eller fastsættelse efter § 30, *stk. 1-3* af den foregående års udledning ikke den 30. april, returnerer driftslederen et antal kvoter eller kreditter svarende til en foreløbig udmelding fastsat af ministeren. Når den endelige fastsættelse af udledning foreligger, justeres pligten til at returnere kvoter eller kreditter i overensstemmelse hermed ved det følgende års kvotereturnering.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter *stk. 5* og *6*.

Stk. 3. Såfremt driftslederen ikke senest den 30. april har anvist det antal kvoter, der er nævnt i stk. 1 og 2, indberetter miljøministeren produktionsenhedens driftsleder samt størrelsen af mankoen til økonomi- og erhvervsministeren. Miljøministeren underretter samtidig driftslederen om indberetningen.

§ 26 a. ...

Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1 gives, medmindre dette skønnes at være i strid med stk. 3 eller 4, dansk lovgivning i øvrigt, herunder fastsatte grænser for anvendelse af kreditter, EU-retten eller internationale forpligtelser.

Stk. 3. Anvendelse af JI-kreditter til opfyldelse af forpligtelsen efter § 26, stk. 1 eller 2, kan først ske efter den 1. januar 2008.

§ 30. ...

Stk. 3. En driftsleder, hvis produktionsenheds udledninger af CO₂ for det foregående år ikke er verificeret og rapporteret efter stk. 1 senest den 31. marts, kan ikke omsætte kvoter eller kreditter gennem det i § 24 nævnte register, førend forholdet er bragt i orden.

20. I § 26, *stk. 3*, der bliver *stk. 5*, ændres »anvist« til: »returneret«.

21. § 26 a, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Godkendelse efter stk. 1 gives, medmindre dette skønnes at være i strid med stk. 3 eller 4, den fastsatte grænse for anvendelse af kreditter i § 26, *stk. 3*, dansk lovgivning i øvrigt, EU-retten eller internationale forpligtelser.«

22. § 26 a, *stk. 3*, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter *stk. 3-5*.

23. I § 30 indsættes efter *stk. 2*, som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Såfremt en driftsleder ikke rapporterer efter *stk. 1*, kan ministeren fastsætte produktionsenhedens CO₂-udledning. Ministerens fastsættelse af udledningen har samme retsvirkning, som en verificeret rapportering efter *stk. 1*. Omkostningerne i forbindelse med fastsættelsen, herunder omkostninger til evt. sagkyndig bistand, påhviler driftslederen.«

Stk. 3-6 bliver herefter *stk. 4-7*.

24. § 30, *stk. 3*, som bliver *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Har en driftsleder ikke foretaget verificeret rapportering efter *stk. 1-3*, kan denne ikke afhænde kvoter gennem registeret, jf. § 24, før den verificerede rapportering er foretaget efter *stk. 1* eller en endelig udledning er fastsat af ministeren efter *stk. 3*.«

Stk. 5. Ministeren meddeler senest den 20. april hvert år miljøministeren ændringer til de af driftslederen anmeldte udledninger efter stk. 1 og eventuelle oplysninger om driftsledere, der ikke har rapporteret udledninger, jf. stk. 3.

§ 31. Såfremt en driftsleder ikke har overholdt sin forpligtelse efter § 26, stk. 1 eller 2, pålægger transport- og energiministeren driftslederen at betale en afgift til statskassen. Afgiften udgør et beløb svarende til 100 euro for hver ton CO₂, som er udledt uden anvisning af kvoter eller kreditter til annullering, jf. § 26, stk. 1 og 2, og § 26 a. For overskridelser i årene 2005, 2006 og 2007 udgør afgiften dog et beløb svarende til 40 euro pr. ton.«

§ 34. ...

Stk. 3 Ministerens afgørelser efter kapitel 4 vedrørende det antal kvoter, som tildeles de enkelte driftsledere, kan bortset fra afgørelser vedrørende datagrundlaget truffet efter § 16, stk. 6, ikke indbringes for Energiklagenævnet.

Stk. 7. Ministerens afgørelser efter § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, kan ikke indbringes for Energiklagenævnet.

§ 36. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at udpege en fuldmægtig som nævnt i § 3, stk. 6,
- 2) udleder CO₂ uden fornøden gyldig tilladelse efter § 10, jf. dog § 9, stk. 2,
- 3) overtræder vilkår i en tilladelse meddelt efter § 10, stk. 2,

25. I § 30, *stk. 5*, som bliver stk. 6, udgår: »senest den 20. april hvert år«.

26. I § 31, *stk. 1*, ændres »anvisning af kvoter eller kreditter til annullering« til: »returnering af kvoter eller kreditter«.

27. § 34, *stk. 3*, affattes således, og *stk. 7* ophæves:

»*Stk. 3.* Følgende afgørelser kan ikke indbringes for Energiklagenævnet:

- 1) Ministerens afgørelser efter § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1, nr. 2 og 3.
- 2) Ministerens afgørelser efter kapitel 4 vedrørende det antal kvoter, som tildeles de enkelte driftsledere, bortset fra afgørelser vedrørende datagrundlaget truffet efter § 16, stk. 6.
- 3) Ministerens afgørelser efter § 30, stk. 3, om fastsættelse af en produktionsenheds udledning.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 7.

28. I § 36, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) overtræder forpligtelsen til at tilbagelevere kvoter efter § 20, stk. 5.«

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

- 4) overtræder indberetningsforpligtelsen efter § 30 ved ikke at rapportere rettidigt eller fyldestgørende,
- 5) undlader at give oplysninger efter § 32 eller
- 6) fortier oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, der har betydning for myndighedernes sagsbehandling efter loven, eller som har indflydelse på myndighedernes afgørelser efter loven eller har betydning for afgiftskontrollen.

§ 2

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af transport- og energiministeren. Ministeren kan fastsætte, at dele af loven træder i kraft før andre dele af loven.

Stk. 2. § 1, nr. 28, finder anvendelse på overtrædelser begået efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Stk. 1. Dispensation meddelt efter den ophævede § 4, stk. 2, i lov nr. 493 af 9. juni 2004 om CO₂-kvoter som ændret ved lov nr. 410 af 1. juni 2005 til produktionsenheder, hvis fossile brændselsforbrug udgør mindre end 1 pct. af det samlede brændselsforbrug, oprettholdes efter lovens ikrafttræden. Dispensationen bortfalder dog såfremt produktionsenheden i et kalenderår anvender mere end 1 pct. fossilt brændsel.